

உ
சிவமயம்.

கணபதி துணை.

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

இரண்டாம் பாகம்.

இஃது

பலவித்வான்களாலியற்றப்பட்டதை

ஸ்ரீ மான்

சூ. ப. நாதமுனி நாயுடு அவர்களால்,
பிழையர பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சுத்தப்பிரதி

முதல் பதிப்பு.

சென்னை - புரசை :

புலப்பாக்கேட் பஞ்சாங்கம் பிரசுரஞ்செய்யும்

சூ. மு. இராஜு முதலியார் அவர்களது
நுபி, அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

இதின் விலை அணை 4.]

[வி. பி. சார்ஜ் அணை 2.

நூதன புத்தகங்கள்.

நாலாயிரப்பிரபந்தம்	2	0	0	
திருவிளையாடற்புராணவசனம் கிளேஸ் கடிதம் 64-சித்திரப்படங்களுடன்	}	1	8	0
பெரியபுராணவசனம் கிளேஸ் கடிதம் 90-சித்திரப் படங்களுடன்		1	8	0
பாகசாஸ்திரம்	1	0	0	
திருவாய்மொழி	0	12	0	
முதலாயிரம்	0	12	0	
சைவ பாகசாஸ்திரம்	0	12	0	
பிலிட்டேறி பாகசாஸ்திரம்	0	8	0	
இல்லர சார சங்கிரகம்	0	8	0	
ஜயம்பெற்ற சுந்தரவல்லிக்கதை	0	12	0	
சோதிடமர்மசாஸ்திரம்	0	8	0	
பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்	1	0	0	
ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம் இரண்டாம் பாகம்	2	0	0	
ஸ்ரீமகாபாரத வசனச்சுருக்கம்	2	0	0	
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்புராணபொழிபுரை	1	8	0	
தனிப்பாடற்றிரட்டு மூலமும்-உரையும்	1	8	0	
மேற்படி 2-ம்பாகம மூலமும்-உரையும்	1	8	0	
தெலுங்குபாரதம் கிளேஸ்கடிதம் 3-வால்ய	10	0	0	
இராமாயணம் வசனம் 7-காண்டம்சித்திரப் படங்களுடன் உயர்ந்த பதிப்பு	4	8	0	
பாகவதவசனம் படத்துடன்	1	12	0	
இராமலிங்கப்பிள்ளை திருவருட்பா 15-திரு முறைகளடங்கியது	3	8	0	
யாழ்ப்பாணபெரிய பேரகராதி தேரல்பயின்	3	8	0	
ஸ்ரீமகாபாரதவசனம் 18-பர்வம் 4-வால்ய மாக கலிக்காபயிண்டு செய்தசெட் 1-க்கு	4	0	0	
மேற்படி தேரல்பைண்டு 2-கட்டம்	5	0	0	
சுவர்னகாந்தி சரித்திரம்	0	8	0	

பி. மு. இராஜா முதலியார் அண்டு சன்ஸ்,

நுபி, அச்சுக்கூடத் தலைவர்,

14, சுந்திரப்பிள்ளை வீதி, வேப்பேரி போஸ்டு, மதரால்.

உ.

சிவமயம்.

கண்பதிநீணை.

விவேக சிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

இரண்டாம்பாகம்.

—o—o—o—

விநாயகர்வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்

சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்

அகட சக்கர வின்மணி யாயுறை

விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

விளங்குகின்ற பத்துத் திருக்கரங்களையும் செவ்
விய ஐந்து திருமுகங்களையுமுடைய சிவபெருமானது
(பூரியாகிய) இரதத்திற்குச் சக்கரமாகவமைந்த தாம
ரைமலருக்கு நாயகனாகிய (சூரியனைவன்) தமதுதிரு
வயிற்றி னிடத்ததாகிய வட்டவடி வமைந்த ஒளிபொ
ருந்திய நாகரத்தினம்போல் வசிக்கப்பெற்ற விகடசக்
கர விநாயக்கடவுளது மெய்ம்மை யாகிய திருவடிகளை
யாம் துதிசெய்வோம்.—என்றவாறு.

செம்முக மைந்தென்றது-தற்புருஷம், அகோரம்,
வாமதேவம், சத்தியோஜாதம், ஈசானம் என்னுமைந்
தையம், தசக்கரமென்றது -வேல், அபயம்,சூலம்,மாத்
திரைக்கோல், துடி என்பன வற்றையேந்திய வலத்தி
ருக்கர மைந்தோடு, வரதம், மாதாள்பழம், சர்ப்பம்

ஐபவடம், நீலோற்பலம் என்பனவற்றையேந்தியஇடத்
திருக்கரங்க னைந்தையுமென்க. க

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மாயையின் வலியோ னாகி மான்முத லோரை வென்றே
ஆயிரத் தோரெட் டண்ட மரச்செய் துகநூற் றெட்டுக்
காயம தழிவின் ருகிக் கடவுளர்க் கலக்கண் செய்த
தியசூர் முதலைச் செற்ற குமரன்றான் சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களில் வல்லவனாய், திரு
மால்முதலிய தேவர்களையெல்லாம் வெற்றிகொண்டு,
நூற்றெட்டு யுகம்வரையி வழியாத தேகத்தோடி
ருந்து, ஆயிரத்தெட்டெண் டங்களையும் அரசாக்கி
செய்து, தேவர்களுக்கெல்லாங் கொடிய துன்பத்தைச்
செய்துவந்த கொடுமையே யுருவாகவந்த சூரபன்மன்
முதலிய அசுரர்களையெல்லாங் சங்கரித்தருளிய குமா
ரக்கடவுளின் உபயபாதங்களைச் சிரசின்மேல் வைத்து
வணங்குவாம். 2

சரஸ்வதி வணக்கம்.

வெண்பா.

வெள்ளைக் கையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னை
சரியா சனமவைத்த தாய்.

(இ-ள்,) வெண்ணிறமுள்ள சிங்கங்களால் தாங்கப்
பெற்ற ஆசநத்தில், அரசர்களோடு, அடியேனையும்
சமாசனத்தி லிருக்கும்படி வைத்தருளிய என் தாயாகிய
சரஸ்வதி யானவள், வெண் பட்டாடையுடுத்து, (வயி
ரத்தினாலும் முத்தினாலும் செய்யப்பட்ட) வெண்ணிற

முள்ள ஆரபணத்தை யணிந்து வெண்டாமரைமலரில்
வீற்றிருந்தருள்வன். கூ

சிவபெருமான் வணக்கம்.

திருவந்த தொல்லைப் புவனத்தொடு தேவர் போற்றி
பெருவந் தனைசெய் தறிதற் கரும்பெற்றி யெய்தி
யருவந் தனையு முருவத்தையு மன்றி நின்ற
னெருவன் றனது பதந்தன்னை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) சிறப்புமிக்க பழமையாகிய நிலவுலகத்
துள்ள பெரியோர்களும் தேவர்களும் மிக்கவந்தனை
செய்து உணர்தற் கருமையாகிய பெருநதன்மையை
யடைந்து, அருவம் உருவம் என்னு மிரண்டையும்,
அன்றி சினறவனாகிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானது திரு
வடிகளை (யாம்) எமது உள்ளத்திற் சிந்தித்துத் துதிப்
போம.

அருவந்தனையு முருவத்தையு மன்றி நின்றான் என்
றது, அருவம் உருவம் அருவுருவமாகிய நவவடிவமும்,
ஆன்மாக்கட் கருள்செய்தற் பொருட்டுக் கொண்டரு
ளும் நாடகப் படிவமேயன்றித் தனக்கென வொன்
றில்லா னென்பது தோன்றற்கென்க. சு

உமாதேவியார் வணக்கம்.

செறிதரு முயிதொறுந் திகழ்நது மன்னிய
மறுவறு மாளிட மரபின் மேவியே
யறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
விறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி யேத்துவாம்.

(இ-ள்.) (உலகத்தில்) நெருங்கியுள்ள ஆன்மாக்க
டோறும் விளங்கி வீற்றிருந்தருளும் சூற்ற மற்ற சிவ
பெருமானது இடப்பாகத்தில் முறைமைப்படி பொ
ருந்தி யிருந்தும், அறுவகைச் சமயனெறிகளையும் மற்

றைச் சமயபேதங்களையும் நிலைபெறச் செய்தருளிய முதல்வியாகிய உமாதேவியாரது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதிசெய்வோம்.

அறுவகைச் சமயங்கள்—சைவம், பாசுபதம், மகா வீரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம், என்பன. பிறவு மென்றது - உலோகாயதம், நால்வகைப் பௌத்தமாகிய செளத்திராந்திகம், யோகசாரம் முதலிய புறப்புறச் சமயங்களும், தார்க்கீகம், மீமாம்சம், மாயாவாத முதலிய புறச்சமயங்களு மாகிய வற்றை யென்க. ௫

தடாரி தண்ணுமை பேரிகை சல்லரிடக்கை
கடாகமெங்கணுமதிர்ந்திட வொலித்திடக்காணல்
வீடாதநானகன்றன்னிய புருடனைவிழைந்தே
அடாதுசெய் தமங்கையர்வகை யொலித்தல் போலாமால்.

(இ-ள்) பம்பை, மத்தளம், பேரிகை, சல்லரி, இடக்கை, நகரா முதலிய வாத்தியங்கள்திர்ந்திடச் சப்தித்தலைப் பார்த்தலானது விடக்கூடாத வெட்கம் நீங்கி அன்னிய நாயகர்களை இச்சித்துப் பொருந்தாத காரியத்தைச் செய்த பெண்களினது இயற்கைக்குணங்கள் சப்தித்தலைக் கேட்டதுபோலாம். ௬

தண்டுலமிளகின் றூள்புளியுப்பு
தாளிதம்பாத்திர மிதேஷ்டம்
தாம்புநீர் தேற்ற மூன்றுகோலாடை
சக்கிமுக்கியுங் கைராந்தல்
கண்டகங்காண்பான் பூஜைமுஸ்தீபு
கழல்குடை யேவல்சிறுண்டி
கம்பளியூசி நூலடைக்காய்ப்பை
கரண்டகங் கண்டமேற்றங்கு

துண்டமூறியகாய் கரண்டி நெல்லெண்ணெய்
 துட்டுடன் பூட்டுமேகத்தி
 சொல்லியதெல்லாங் குறைவறத்திருத்தித்
 தொகுத்துப் பலவினுமமைத்துப்
 பெண்டுகடுணையோ டெய்துவாகனனாய்
 பெருநிலை நீர்நிழல்விறகு
 பிரஜையுந்தங்கு மிடஞ்சமைத்துண்டு
 பிரப்படல் யாத்திரைக்கழகே.

(இ-ள்) அறிசி, மிளகுப்பொடி, புளி, உப்பு, மிகு
 தியான சாஸிதபதார்த்தகறிவடகம், கபிசு, சண்ணீர்,
 அளவறிய ஊன்றுகோல், வஸ்திரங்கள், சக்கிமுக்கி
 அல்லது நெருப்புண்டாக்குங் கருவி, கைராந்தல், அரி
 வாள், கண்ணாடி, பூஜைக்குரிய சாமான்கள், பாதரட்
 சை, குடை, வேலைபாள், சிற்றுணவு அல்லது பல
 காராதிகள், கம்பளி, ஊசி, நூல், வெற்றிலையாதி வைக்
 கும் பை, கரண்டகம், எழுத்தரணி, ஊறுகாய்த் துண்டு
 கள், கரண்டி, நல்லெண்ணெய், துட்டு, பூட்டு, கத்தி
 இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாங்
 குறைவில்லாமல் திருத்தத்தோடு பலவகைகளிலுஞ்
 சேகரித்து ஸ்திரீகள் துணையோடு சரியான வாகனத்
 தோடு பெருத்த நினைமையான ஜலம், நல்லநிழல், விறகு
 ஜனங்கள் தங்கும் இடங்கண்டு, சமைத்துண்டு பிரயா
 ணஞ்செய்தல் யாத்திரைக் காரருக்கழகாம். எ

ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை வாற்றயிலும்
 மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை - கோலஞ்சேர்
 செங்கேத கைமணக்குஞ் செங்குன்றை யூரெனெங்கே
 அங்கே யிரவலரெல் லாம்.

(இ-ள்) [பழுத்த] ஆலமரம் எங்குண்டோ? அவ்
 விடத்தே அருமையாகிய பறவைகள் யாவுமுண்டு.

ஆலிலைமீது தூங்குகின்ற திருமால் எவ்விடத்துளளே
அவ்விடத்தே திருமகளிருப்பாள். அழகுபொருந்திய
செந்தாழை பரிமளிக்கின்ற செங்குன்றையூரன் எவ்வி
டத்துளளே அவ்விடத்தே யாசகரெல்லாரும் இருப்பர்.

கல்லாலயமாந் தேவருமாங் கழுதைகசடர் பொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுது பயிரிடற்காங் கட்டம்பன்றிக் கிரையாகும்
புல்லேநீசர் வாகனமாம் பொதியஞ்சுமக்கும் பிணமெனிலோ
பூசிமுடித்து மறையோர்க்குப் மொருளையீந்து புகழெழ்தும்
மல்லார்குட்டிச் சுவரெனிலோ மாடுமுரைஞ்சு மறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோ மாடகூடங்களை விளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன் றணக்கிணையா யாரையுரைப்பேன் புவியீதில்
அவனைக்குறித்துக் கூருமிடத தவனுக்கவனே சரிதானே.

(இ-ள்) கல்லானது கோயிலாகும், தெய்வங்களு
மாகும், கழுதையானது இழிசனங்களுடைய பொதி
யைச் சுமக்கும், ஒருமைக்கடாவோ [நிலத்தில்] உழுது
பயிர்செய்ய உதவும், மலமானது பன்றிக்கு உணவா
கும், அற்பமாகிய எருது சிவபெருமானுக்கு வாகனமா
கும், மற்றையர்குப் பொதி சுமந்தும் உதவிசெய்யும்,
பிணமென்றாலோ சந்தனமுதலியவற்றைப்பூசி ஈலர்மு
தலியவற்றை யணிந்து வேதியருக்குப் பணத்தைக்கொ
டுத்து கீர்த்தியையடையும், வளமாகிய குட்டிச்சுவ
ரென்றாலோ மாடுகளும் உறிஞ்சுதற்குதவும், மறைவுமா
கும், ஒரு பொருளாக மதிக்கப்பட்டாத விளக்குமாறு
என்றாலோ மாடமாளிகைகளை விளக்கஞ் செய்யும்,
இவைகளன்றி லோபிக்குச் சமாநமாக பூமியின்மீது
யாரைச் சொல்லுவேன், அவனைப்பற்றிச் சோல்லுமி
டத்தில் அவனுக்கு அவனை சமானமாவான். அ

செட்டிமக்கள் வாசல்வழிச் செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே - முட்டிபுகும்
பாப்பா ரகத்தையொட்டிப் பாரோமே யெந்நாளும்
காப்பாரே வேளாளர் காண்.

(இ-ள்) வணிகர்வீட்டு வாயில்வழி போகோம்,
செக்கடித்துச் சீவனம்செய்யும் வாணியர் வீடுகளின்
வழியே போகமாட்டோம் பிச்சையெடுத்துச் சீவனஞ்
செய்யும் பிராமணர் வீட்டை எட்டியும் பார்க்கமாட்
டோம், [எம்மை] எக்காலமும் காப்பவர் வேளாளரே
யாவர். கூ

விநாயகருக்கும் முருகருக்கும் சிவபெருமானுக்கும்
சீலேடை.

சென்னிமுக மாறுளதாற் சேர்கரமுன் னூலுகையால்
இன்னிலத்திற் கோடொன் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுத லாலுங் கணபதியுஞ் செவ்வேளும்
எண்ணரனு நேராவ ரே.

விநாயகர்.

(இ-ள்.) தலையும் முகமும் (தேவமாநுட) வடிவங்
களுக்கு மாறாகவிருத்தலானும், பொருந்திய துதிக்கை
யானது முற்புறத்தில் தொங்குதலானும், இவ்வுலகத்
தில் ஒற்றைக்கொம் புண்டாயிருத்தலானும், நிலை
பெற்ற வெல்லத்திறுற்செய்தவுருவத்தில் ஆவிர்ப்பசித்
தலானும் என்க.

முருகர்.

முடிகளும் முகங்களும் அவ்வா றமையப்பெற்றி
ருத்தலானும் சேர்ந்த ஒளியுள்ள பனனிரண்டு திருக்
காங்க ளுண்டாயிருத்தலானும், இவ்வுலகத்தில் திருச்
செங்கோடுஎன்னுந் தலத்தைத் தனக்குரியதாகப் பெற்
றிருத்தலானும், நிலைபெற்ற சரவணப்பொய்கையில்
அவதரித்தலானு மென்க.

சிவபெருமான்.

சிரசில் கங்காநதி யிருத்தலாலும், முற்பக்கத்திற் சேர்ந்த ஒளியுள்ள நான்கு கைகளுண்டாதலால் இவ்வுலகத்தில் (கைலாச) மலையொன்றுண்டா யிருத்தலானும், நிலைபெற்ற நெற்றிக்கண்ணை யுடைத்தாயிருத்தலாலும் என்க.

இக்காரணங்களால் விநாயகரும், முருகக்கடவுளும், சிவபெருமானும் ஒப்பாவார்களென்க.

திருவாணைக்காவில்

சிவபெருமான் பவனியைத் தரிசித்துப் பாடியது.

தலைவிகூற்று.

ஓராணைவ னத்தேதிரு வொண்ணாவளி முற்கீழ்
உறையும்பெரு மான்வீதியு லாவும்பவ னிக்கே
நேராகக் டப்பேன்வளை பறிபோனது கேட்பேன்
நில்லென்றுத டித்தால்வகை சொல்லென்றும றிப்பேன்
போராணையை விட்டான்முலை யீராணையை விடுவேன்
பொழியம்புதொ டித்தாலிரு விழியம்புதொ டிப்பேன்
தோராவழக் கிட்டால்வகை வாராவழக் கிடுவேன்
தொல்லைக்களை கொண்டேவகை வெல்லப்பெறு வேணே.

(இ-ள்,) ஒப்பற்று விளங்குந் திருவாணைக்கா வெந்
னுந் திவ்யகேசுத்திரத்தில் அழகிய நாவல் மாத்தினது
நிழலில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமான் தெருவீதியில்
வரும் பவனித் திருவேலக்கத்தில் அவருக்கு எதிராக
ப்போவேன்; (அவரைக் கண்ட மாத்திரத்தில்) என்
கையிலிருந்து வழுவீழ்ந்த வளையலைக் கொடுமென்று
கேட்பேன்; (கேட்டபடிக்கொடாமல்) நில்லென்று தடுப்
பாராகில் (அவர் தடைக்கஞ்சாமல்) இதற்கு என்ன
வகைசெல்லுகிறீர் என்று அவரை மறித்து நிற்பேன்
(அவர்கோபித்து) போர் செய்தற்குரியதோ ராணையை

என்மேல் ஏவுவாராகில் (அதற்குமாறாக) எனது ஸ்தனங்களாகிய இரண்டு யானைகளையு மவர்மீ தேவவேன்; பின்னும் சொரிதற்குரிய ஓர் பாணப்பிரயோகஞ் செய்வாராகில், எனது கண்களாகிய இரண்டுபாணங்களையு மவர்மீது தொடுப்பேன்; தொடர்ச்சியாகிய வழக்குக் கிடஞ்செய்வாராகில், நானும் ஒருவகையிலுஞ் சேராத வழக்கை அவர்மீது செலுத்துவேன். பழமையாகிய கரும்பைக்கொண்டே அவரை எவ்வகையிலும் வெல்லக்கடவேன்.

கக

திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்

பிசுநாடனவேடமாய் வந்ததைக்குறித்துப் பாடியது.

தலைவிகூற்று.

உடல்கொண்டெழு சூலப்படை யாரூர்ப்பெரு மாளூர்
ஐயம்பக ரென்றேயெம தகவாசலில் வந்தார்
கடிகும்படி சென்றேபலி கொண்டேயெதீர் நின்றேன்
கைவந்தன மென்றரிது கைவந்தன மென்றேன்
மடவன்னம தென்றரிது மடவன்னம தென்றேன்
வல்லோதன மென்றரிது வல்லோதன மென்றேன்
கொடுவந்தன மென்றரிது கொடுவந்தன வென்றேன்
கொள்ளாபலி செல்லாரவர் கோட்பரடறி யேனே.

(இ-ள்) வலிமைபெற்று விளங்குகின்ற சூலாயுதத் தையுடைய திருவாரூரில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைவர் பிட்சைகொடுவென்று எமது வீட்டுவாசலில் வந்தார். உடனே விரைவாக பிட்சைஎடுத்துக்கொண்டபோய் அவருக்கு எதிரில் நின்றேன். என்னைக் கண்டவுடன் கையால் நமஸ்கார மென்றனர், அதற்குநான் இது கைகொண்ட சோறென்றேன். அவர் இளமையாகிய அன்னம் அது என்றனர். அதற்கு நான் இதுமடத்திற் சமைத்த சோறுதான் எனன்றேன்.

அவர், சூதாடு கருவியோ தனம் என்றனர். நான் இது இரவீற்சமைக்க சேரறென்றேன். அவர், அவ்வாறுகில் ஏற்றுக்கொண்டு களித்தோமென்றார். நான்கொண்டுவந்த சோறுஇது தானென்றேன். அவரோ கொடுத்தபிட்சையைவாங்கிக் கொள்ளவுமாட்டார்; போகவுமாட்டார். அவரது கொள்கையின்ன தென்றறியேன். கஉ.

திருவேங்கடநாதன் என்னும் பிரபுவின்மீது

இராமசந்திர கவிராயர் பாடிய

வினா வுத்தரம்

இரவலனேயுனக் கில்லாத தென்ன விதய மென்ன
பரவுண வேது சுவையற்ற தென்னசொற் பான்மை யெனன
தரவுரைசெய்திட வெனறானதற் கொன்றுஞ் சாற்றிலன்யான்
வரதிருவேங்கட நாதாவென்றேன்பொன் வழங்கினனே.

(இ-ள்.) யாசகனே! உன்னிடத்திலில்லாத பொருள் என்ன உன்மனம எத்தன்மையாது? மேன்மையாகிய உணவுக்கு ஆதாரம்யாது? உனக்குச் சுவையற்ற வுருப்பு என்ன? நீசொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்ன? சொல்லக்கடவை என்று பிரபுவானவர் கேட்க, அதற்கு நான் வேறேன்றுஞ் சொல்லாமலே, மேன்மை பெற்று விளங்குகின்ற திருவேங்கட நாதா என்று சொன்னேன் அவவாறு சொன்னமாத் திரத்தில (அச்சொல்லின பொருள் இன்னதென்றறிந்து) மிகுந்த பொன்னைக கொடுத்தான்.

வினா.

உத்தரம்.

உனக்கில்லாததென்ன

திரு (செல்வம்)

இதயமென்ன

வேம் (புழுங்கும்)

உணவேது

கடன் (கடன்பட்டபொருள்)

சுவையற்றதென்ன

நா (நாக்கு)

சொற்பான்மை என்ன

தா (கொடு)

கஉ

சாத்திரத்தா ளளவுபடாத் தனிமுதலைப் பராபரத்தைத்
 தானே தானாய்
 மாத்திரமாய் நிற்பதனை வாய்விட்டுப் பேசாத
 மெளன வைப்பைக்
 காத்திரவா தனைகடந்த வறிஞருக்குப் பலமீயுங்
 கற்ப கத்தைப்
 பார்த்தவிடந் தொறுகிமும் பரமரக சியப்பொருளைப்
 பணிதல் செய்வாம்.

(இ-ள்) வேதாகம சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட
 (காண்டல்) முதலிய எவ்வகை யளவைகளாலு மளந்
 தறிதற்கரிய வெரப்பற்ற தனித்தலைமைப் பொருளை,
 பெருமையையுடைய வெல்லாத் தேவரினு மேலான
 பெருமையை இயற்கையாகவே யுடைய வனாதிபொ
 ருளை, எவ்வகை யாற்றலானுந் தனக்கொப்பாரு மிக்கா
 ருமின்றித் தனக்குத்தானே சமானமாய் நிற்பவனை,
 ஞானநிஷ்டர்களாலு மின்னதன்மையதென்று சொல்
 லுதற்கரிய மோனப்பெருஞ் செல்வத்தை, பொருள்
 முதலிய வீஷ்ணுத்திரையங்களி லழுத்தி வருத்துகின்ற
 மலவாதனையைக் கடந்து நின்ற பேரறிவாளராகிய பெய்
 யன்பரதுள்ளத்திருந்து நிரதிசய சுகானுபவப் பலனைக்
 கடாக்கித்தருளுகின்ற கற்பகத்தருவை, நோக்கியவிடங்
 களிலெல்லாஞ் சிறிதும் நீக்கமில்லாமல் நிறைந்து விள
 ங்குகின்ற மேலான மறைபொருளாய் நின்ற வுண்மைப்
 பொருளை யாம் வணக்கம் செய்வாம். கச

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலும்
 முத்தா மனமிருக்கு மோனத்தே - வித்தகமாய்க்
 காதிவினை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
 தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த குடத்தைச் சிரசின்மேல் வைத்துச் சுமந்துவரும் ஓர் பணிப்பெண்ணைவள், வழியில் இரண்டு கைகளையும் வீசி விளையாடிக்கொண்டு வருவாளாயினும், அவளுடைய மனமானது சிரசின்மேல் வீருக்கும் தண்ணீர்க்குடத்தின்மேல் எப்படி நாட்டமாயிருக்குமோ, அதுபோலவே, ஜீவன்முத்தர்களாயுள்ள மெஞ்ஞானிகள், (இவ்வுலகத்தில்) எவ்விதமாகிய தொழில்களைச் செய்தபோதிலும், அவற்றிலுண்டாகு மெவ்வித துன்பங்களை யனுபவித்தபோதிலும் அவர்களுடைய மனமானது பிரமசாட்சாத்காரத்திலேயே லயித்துச் சுகித்திருக்கும். கரு

மாலின விருவரு மருவி மாசிலாப்
பாலனைப் பயந்தபின் படிப்பி யாதயர்
தாலமே செல்வமா வளர்த்தல் தங்கட்கோர்
காலனை வளக்கின்ற காட்சி போலுமால்.

(இ-ள்.) தாய் தந்தைகளாகிய விருவரும், காம்பரி குதியால் கருத்தொருமித்துக் கூடிக், குற்றமற்ற புத்திரரைப்பெற்றுமும், அப்பிள்ளைகளை சிறுவயதில் தக்க உபாத்தியாயரிடத்தில்விட்டு கல்வி கற்கச்செய்யாமல், பூமியிற் பிள்ளையென்றிருந்தாற் போதுமென்று நினைத்துச் செல்வச் சிறப்புடன் வளர்த்தல், தங்களைக் கொல்லத்தக்க வேரியமனைத் தாங்களே தேடிவளர்த்து வருகின்ற தன்மைக் கொப்பாகும். கசு

திதுதன் றறிகிலாச் சேய ரென்செய்வார
கோதற வவரைநன் னெறியிற் கூட்டிடா
தேதங்க ளவர்முன்செய் திழிவைக் கற்பிக்குந்
தாதைதாய் புதல்வர்க்குச் சத்து ருக்களே.

(இ-ள்.) நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியு மறிவில்லாத சிறுகுழந்தைகள் என்னசெய்வார்கள்? அக்குழந்

தைதனைச் சிறுவயதிலே, குற்றம்பொருந்திய வினையாட்
டுகளிற் செல்லவிடாமல் (நல்வழியிற் பழக்காமல்)
பற்பல குற்றங்கட் கிடமாகிய சகாதகாரியங்களை அக்
குழந்தைகள் பார்க்கும்படி தாங்களே செய்துகாட்டி,
அவற்றி லவரைப் பழக்குகின்ற தாய்த்தந்தைகளே
அச்சிறுவர்கட்குப் பகைவராவார். கள

மைந்தனைப்பெறு கின்றது மாசிலாப்
புந்தி யன்போடு போற்றி வளர்ப்பதூந்
தந்தை மாண்டுழி தம்முறைக் கேற்பன
அந்த மில்கட னூற்றுதற் கேயன்றோ.

(இ-ள்) பிதாவானவன், அரிய தவத்தைச்செய்து
ஒரு புத்திரனைப் பெறுவதும், அப்புத்திரனை மனம
கிழந் தன்போடு பாதுகாத்து வளர்ப்பதும், (எதற்காக
வெளில்) தான், புத் என்னும் நரகத்தினின்று கரையே
றுதற்காகவும், தான் இறந்தபின்னர் தனக்குச் செய்ய
வேண்டிய பிதூர்கர்மக்கடன்களைத் தங்கள் குலாசார
தருமப்படி நடத்துவதற்காகவுமே யல்லவா? கஅ

குறிப்பு:—பிதூர்க்கடன்களை முறைப்படி செய்
யாத புத்திரன்பிரந்தும் பலனில்லை என்பதுகருத்து.

நிட்டேர மா க நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனை மெச்சா விரப்போனும் - மூட்டவே
கூசினிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

(இ-ள்.) குடிகளைவாருத்தி அவர்கள் மனம்நோகும்
படி பகுதிப்பணத்தை மிகுதியாக வாங்கித் தனது
பொக்கிஷத்தை நிரப்புகின்ற அரசனும்; கொடுத்தவ
ளவே போதுமென்று திருபதியடையாத யாசகனும்,

பிறப்புருடரைக் கண்டவளவில் மணக்கூச்ச முடையவ
ளாய், தனது கணவனிட்ட கட்டளையில் நின்று தனது
கற்பைக் காத்துக்கொள்ளாத குலமகளும், தன்னை நாடி
வரும் பலபுருஷரைக்கண்டு மனக் கூச்சமடைகின்ற
விலைமகளும் சேஷமத்தை ஒருபோது மடையார்கள்.

கடன்படு பிதாவு மெங்குங் கண்டவர் தங்கட் கெல்லாம்
உடன்படு மன்னை தானு முயர்ந்திடும் ஞபந் தானே
அடர்ந்திடும் பாரி வித்தை யப்பிசி யாத பிள்ளை
தடங்கணு யிவர்க ணுன்குஞ் சத்துரு வாகுமன்றே.

(இ-ள்) அகன்று விசாலித்த கண்களையுடைய
பெண்ணே! கடனைத் தேடிவைத்த பிதாவும், கற்பொ
ழுக்கம் தவறி தனக்கிஷ்டமானவர்களோடு கூடி காம
நுகர்ச்சியை யனுபவித்துவரும் தாயாரும், மிகுந்த ஞப
லாவண்யமுள்ள மனைவியும், கல்விப்பழக்கமில்லாத பிள்
ளையும் ஆகிய வின்நால்வரும், ஒருவனுக்குச் சத்துரு
வுக் கொப்பாவார்கள். உய்

எசி யிடலி னிடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று - நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற் சாவதே நன்று.

(இ-ள்.) ஒருவரைப் பலவா றிகழ்ந்துபேசிப் பின்
னரவர்க்கு வேண்டுவதொன்றைத் தருவதைப் பார்க்கி
லுக் கொடாதிருத்தலே மிகவும் நல்லதாகும். கணவ
னுக்கு எதிரில்நின்று அவன் வார்த்தையைத் தடுத்துப்
பேசும் மனைவியோடுகூடி வாழ்தலைப்பார்க்கிலும், பே
யோடுகூடி வாழ்தலே நல்லதாகும். அன்பில்லாதசினே
கத்தைப் பார்க்கிலுங் கொடிய பகையே நல்லதாகும்

சுகமாக வாழ்வதற் கிடமில்லாமற் சங்கடப்படுவதைப்
பார்க்கிலும் இறந்துவிடுவதே நலம். ௨௧

மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபமும்
நாடில்லான் செங்கோ னடாத்துவதங் - கூடுங்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டும்
விருந்தில்லான் வீடும் விழல்.

(இ-ள்.) கையிற் பொருளில்லாதவன் கொண்ட
வில்லற வாழ்க்கையும், புத்தி நுட்ப மில்லாதவன் செய்
யும் வர்த்தகமும், தருமவான்களையும், (நிறைந்தசெல்
வத்தையும், குறையாத விளைவையும், தன்னிடத் தமை
பப்பெற்றதோர்) நாட்டைத் தனதெனப் பெற்றிராத
அரசன்செலுத்தும் செங்கோலும், நன்றாய்க் கற்பிக்கத்
தக்க வாசாரிய னில்லாதவித்தையும், சற்குணமென்ப
தில்லாத மனைவியும், விருந்தினர்கள் வரப்பெறாத வீடும்
ஆகிய இவைகளெல்லாம் உண்டாயிருந்தும் பிரயோச
னமில்லை. ௨௨

நேசனைக்கா ணவிடத்து நெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானெ யெவ்விடத்து மப்படியே - வாச
மனையானைப் பஞ்சணையில் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையானே வேலைமுடி வில்.

(இ-ள்.) சினேகனுடைய குணதிசயங்களை அவ
னில்லாத விடத்தில் மனமகிழ்ச்சியோடு யெடுத்துப்பு
கழ்தல்வேண்டும். ஆசாரியனை எந்தவிடத்திலும் அவ்
வாறே-புகழ்தல்வேண்டும். தன்னோடு ஒற்றுமைப்பட்டு
இல்வாழ்க்கையை நடத்திவரும் மனைவியை சயனகா
லத்தில்மாத்திரம் மெய்ச்சுதல் வேண்டும். தொழிலாளி
களை அவர்களாரம்பித்துச் செய்யுந் தொழில்கள் முற்

றுப்பெறுஞ் சமயத்தில் புகழ்தல் வேண்டும். பிள்ளைகளையோவெனில், அவர்கள் எவ்வித குணதீசயங்களை யுடையவர்களா யிருந்தாலும் அதை வெளிக் குக்காட்டாமலே மனத்திலடக்கிக் கொண்டிருத்தல்வேண்டும்.

தூர்ச்சனரும் பொன்னுந் துடியுந் தூரகதமும்
அச்சமற முன்னிற்கு மாயிழையும் - நச்சரவும்
கண்டித்த வெள்ளுந் கரும்பு மிளநீரும்
தண்டித்தார்த் கன்றோ சயம்.

(இ-ள்.) துன்மார்க்கரும், பொன்னும், பேரிகையும், குதிரையும், நாணம் பயமென்பதில்லாமல் புருஷனுக்கு எதிரில்நின்று மனவன்மையோடு பேசும் மனைவியும், விஷத்தையுடையபாம்பும், வருத்து தலினாலே பயனைத்தருவதாகிய எள்ளும், கரும்பும், இளநீரும் ஆகிய இவைகளெல்லாம், தாட்சண்ணியம் பாராமல் தண்டித்து வருபவர்களே யவற்றால் நல்லபலனை யடைவார்கள்.

உச

தன்னை யளித்தா டமையன் மனைகுருவின்
பன்னி யரசன் பயிறேவி - தன்மனையைப்
பெற்றா ளிவரையே பேசி வெவருக்கும்
நற்றய ரென்றே நவில்.

(இ-ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்து, தன்னைப் பத்துமா தஞ்சமந்து பெற்றவளும், தன் மூத்தசகோதரன் மனைவியும், ஆசாரியன்மனைவியும், அரசன்மனைவியும், தனது மனைவியைப்பெற்றவளும், ஆகிய விவ்வைவரும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தாய்மார்க ளாவார்களென்று சொல்லுவரயாக.

உரு

மந்திரம் தன்னைப் பிறரவ மதித்தல்
 மகளிரைச் சேர்தல்வஞ் சனை தன்
 நந்தவி லாயுள் பிறந்தநா ளில்லி
 னண்ணிய குற்றநீ ணிதிய
 முந்திய கற்பின் மனைவிதன் குணங்கண்
 மொழிந்தவில் வென்பது மரவி
 சிந்தற வரினும் பிறரொடு மொழித
 ற்தென வுரைத்தனர் தெளிந்தோர்.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குத் தன்னுடலேவிட் டெயிர்நீங்
 கத்தக்க துன்பங்க ணேரிட்டகாலத்திலும் ஆசாரியன்
 தனக்குபதேசித்த விரகசியப்பொருளாகிய, மந்திரம்,
 பிறரால் தனக்குநேர்ந்த மானக்கேடான காரியங்கள்,
 இச்சித்த பெண்களோடு புணர்தல், வஞ்சனை, கெடாத
 தனது ஆயளின்முடிவும், தான்பிறந்த நட்சத்திரம்
 வீட்டில்நடக்கும் கிரகச்சித்திரங்கள், தனக்குண்டாகிய
 செல்வம், மேலான கற்பிலக்கணம் வாய்ந்த தன்மனைவி
 யினதுத்தமகுணங்கள் ஆகிய விவ்வொன்பதையும்,
 அன்னியரோடு சொல்வதனால் தீங்குகள் விளையு
 மென்று பெரியோர் சொல்வர்.

உசு

தகுதிகொள் கடனக் கடன்றனைத் தீர்த்த
 றுன்பொருள் கோடல்பின் பகர்தல்
 மகளிரைக் கொடுத்தல் தன்னுடை யொழுக்க
 மரபினிற் புரிந்ததன் பாவம்
 புகலரு மயலோர் நற்குண மென்னப்
 புகன்றவில் வென்பது மெவர்க்கு
 மிகலற மறையா துரைத்திட லொழுக்கத்
 தியல்பென மொழிவர்நன் குணந்தோர்.

(இ-ள்.) தன்னிடத்துண்டாகிய வுத்தமகுணங்கள்
 தான்பிறரிடத்தில் வாங்கியகடன் விவரங்கள், அக்கட

னைக்கொடுத்து நிவர்த்தித்துக்கொண்ட சங்கதிகள், வியாபாரமிதித்தம் பிறரிடத்தில் தான்வாங்கிய பொருள்கள், அப்பொருள்களை விற்றல், தனதுபுத்திரிகளை விவாகஞ்செய்துகொடுக்கும் சங்கதிகள், தன்னுடைய வொழுக்கநடைகள், வரிசைக்கிரமமாகத்தான் செய்த பாவங்கள், சொல்லுதற்கரிய அயலாரது நன்னடைக்கைகள் ஆகிய விவ்வொன்பது காரியங்களையும் மறையாமல் யாவரிடத்துஞ் சொல்வதே நல்லொழுக்கமுடையவர் செய்கையென்று தருமசாத்திரங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். ௨௭

நற்பொரு ளறத்தையின்ப நலத்தைஞா னத்தை மிக்க பற்பல ருறவை நட்பைப் பகைதவிர்த் திடுந்தி றத்தை சொற்பெரும் புகழை யென்றுத்துகளிலாப் பெருமைதன்னைப் பொற்புறுங் கதியை யெல்லாம் பொருளலாற் றருவ தின்றே.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குத் தான்கருதிய எவ்வகைப் பொருள்களையும், தர்மங்களையும், இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கவேண்டுமெனவாகிய சுகானுபவ வின்பத்தையும், மறுமையிலடையவேண்டிய வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாகிய மெஞ்ஞானத்தையும், செல்வமுதலியவற்றை லுயர்ந்த பலபந்துக்களின் கூட்டுறவையும், நல்லசினேசங்களையும், தனக்குண்டாகிய பகையை நீக்கத்தக்க வல்லமையையும், சொல்லுதற்கரியதான நல்லபுகழையும், எக்காலத்திலுங் குறைவையடையாத கௌரவத்தையும், முடிவில் அழகு பொருந்திய மோட்சாதிக்கத்தையும், மற்றுமுள்ள காரியங்களையும் உண்டாக்கத்தக்கது பொருளேயல்லாமல் வேறென்று மில்லையல்லவா? ௨௮

கட்டளைக் கலித்துறை.

தண்டுகொண்டோட்டினும் போகாது நம்மைத் தரிசிக்கவே பண்டுவந் தோர்க்கின்று தாம்பூலம் வைத்துப் பரிந்தழைத்தும் திண்டுமிட் டஞ்சொல்லி வாராதொழிந்தனர் செய்கையெல்லாங் கண்டுகொண்டோமினிததொண்டுகொண்டோநங்கடவுளுக்கே

(இ-ள்.) நாம் செல்வமுடையவர்களா யிருந்தகாலத்தில், தடியாலடித்துத் துரத்தினபோதிலும் நம்மை விட்டுப்பிரியாமல் காணும்படி வந்தவர்களையெல்லாம், அச்செல்வத்தை யிழந்து வறுமையடைந்திருக்கு மிக் காலத்தில், நாமே வலிய அவர்களிடத்திற்குப்போய் மரியாதையாகத் தாம்பூலம் வைத்து அன்புடனே அழைத்தும், அவர்களுக்காக திண்டுமுதலிய ஆசனங்களமைத்து வைத்துதிருந்தும் வருவதாகச் சொன்னார்களேயன்றி சொல்லியபடி வந்தவரொருவருமில்லை. இதனால் இவ்வுலகத்திலுள்ளவரது குணதிசயங்கள் இன்னதென்று யாமறிந்துகொண்டோ மாதலால், இனியேனும் நம்மை யாட்கொள்ளும் பேரருளாளராகிய கடவுளுக்கு அடிமைபூண்டு வாழ்வோமாக. உகூ

கட்டி யடிப்போர்க்குங் கன்மீதி லேற்றுவர்க்கும்
எட்டி யடிப்போர்க்கு மீவரே - திட்டமுடன்
பாடுவோக் கீயாரே பல்லுதிரத் தாடையினிற்
போடுவோக் கீவார பொருள்.

(இ-ள்.) (இவ்வுலகத்திலுள்ள செல்வவான்களின் தன்மை என்னவெனில்) தங்களை நெருங்கிப் பிடித்துக் கைகால்களைக் கட்டியடிப்பவர்களுக்கும், துருக்கங்களிலேற்றித்துன்பப்படுத்து கின்றவர்களுக்கும், எட்டியடித்து வருத்துகின்றவர்களுக்கும், பற்கள் பலபலவென்று திருமபடி கன்னத்திலறைகின்ற வர்களுக்கும் தங்க

ளிடத்துள்ள பொருளைக் கொடுப்பார் களையல்லாமல் கிரமப்படி தங்களைப் புகழ்ந்து நவரசாலங்காரமான செய்யுள்களைப் பாடிவரும் வித்துவான்களுக்கு ஒரு போதும் கொடுக்கமாட்டார்கள் (என்றறிவாயாக)

தன்னைப் புகழ்வானுஞ் சாட்சிசொல்லி நிற்பானும்
பொன்னுமிகத் தேடிப் புதைப்பானும் - ஒன்னலர்தம்
நண்புத்தி கேட்பானு நாணமில்லா தானும்
பெண்புத்தி கேட்பானும் பேய்.

(இ-ள்.) தன்னைத்தானே புகழ்ந்துபேசிக்கொள் பவனும், நியாயஸ்தலத்தில் சாட்சிசொல்லித் திரிபவ னும், மிகுந்தசெல்வத்தைச் சம்பாதித்து (தானுமுண் னாமல் பிறருக்குங் கொடாமல்) புதைத்து வைப்பவ னும், பகைவர்கள் வஞ்சகமாகச் சொல்லும் புத்திக ளைக்கேட்டு நடப்பவனும், வெட்கமென்பதே யில்லாத வனும், மூடப்பெண்களின் பேச்சைக்கேட்டு நடப்பவ னுவாகிய விவர்களெல்லாரும் பேய்க்குச் சமானமா வார்கள்.

நக

அன்னை தையு மடியான் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புவிபொறையும் - வன்னமுலை
வேசி துயிலும் விறன்மந் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண்.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து பெற்ற தாயைப்போ லன்புடையவளும், அடுமைகளைப்போல் பணிவிடை செய்பவளும், விகஜித்த தாமரைமலரில் வசிக்கு மிலக்குமிக்கொப்பாகிய ரூபலட்சணங் குண ஸ்சணங்களையுடையவளும் பூமிதேவியைப்போற்பொ ழுமையுடையவளும், அழகியஸ்தனங்களையுடைய விலை மா தரைப்போற் கலவியின்பத்தைத் தரத்தக்கவளும்

வெற்றிபெற்ற மந்திரிகளைப்போலிருந்து புத்தியுத்திகளைச் சொல்லத்தக்கவளும் ஆகிய இக்குணங்களை யுடையவளே மனைவியென்று சொல்லத்தக்கவள். ௩௨.

அல்லலே பெண்ணெனப் பிறத்த லாங்கதி
 னல்லலே யிளமையிற் சிறத்த லாங்கதி
 னல்லலே கட்டழ சூடமை யாங்கதி
 னல்லலே யிரவலர் சார்பி னொகுதல்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் பெண்ணாய்ப்பிறத்தல் மிகவுந் துன்பமேயாம். அவ்வாறு பெண்ணாய்ப்பிறத்தலினும் இளமைப்பருவத்திற் சிறந்திருப்பது மிகவுந் துன்பமேயாகும். இளமைப்பருவ முடையவளாயிருந்தும் அதனோடு மிகுந்த பேரழகுமுடையவளாயிருந்த லதனினுந் துன்பமேயாகும். இவையனைத்தையும் விட தாரிதீரதசையை யுடையவனுக்கு வாழ்க்கைபடுதல் பெருந் துன்பமேயாகும். ௩௩.

அடுவரி தொடர வீழ வைந்தலை நாகங் காண
 விடிகிணற் றறுகின வேரைப் பறறிநான றிடவவ்வேரைக்
 கடுகவோ ரெலியும் வந்து கறித்திட வதின்னின் றேணுக்
 கிடைதுளி தேனுக் கின்பம் போலுமிப் பிறவி யின்பம்.

(இ-ள்.) பெறுதற்கரிய விம்மாநுடப்பிறப்பிற் பிறந்தும், அடையவேண்டிய பேரின்பசுகத்தை நாடாமல் இவ்வுலக வின்பத்தையே நாடுதல் எத்தன்மைத் தெனில், ஒருவனை கொலைத்தொழிலிற் பழகிய யானையானது தூரத்த அதற்குப்பயந்து அவன் ஓடும் பொழுது ஒருயிடிந்தகரையையுடைய பாழுங்கிணற்றில் தவறிவிழ, அவ்வாறு விழுந்தவன் அக்கிணற்றில் ஐந்துதலைகளையுடையபெரிய நாகசர்ப்பதல்வதகநண்டு பயந்து

அக்கிணற்றின்கரையில் முளைத்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அறுகம்புல்லின் கொடியை ஆதரவாகப் பிடித்துக்கொண்டு தொங்குகையில் ஒரு எலியானது விரைந்துவந்து அவ்வறுகம்புல்லினது வேரைக்கடிக்க, இவ்வித ஆபத்துக்களி லகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவனுடையவாயில் ஒரு தேன்கூண்டிலிருந்து ஒருதளிதேன் விழ அதை நாவினால் சுவைத்து அதனது மதூரத்தை அனுபவிக்கும் சுகத்திற் கொப்பாகும். ௩௨௪

மனைக்கு விளக்க மடவாள் மடவாள்
தனக்குத் தகைசால்பு தல்வர் - மனக்கிளிய
காதற்பு தல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கங்
கோதிற் புகழ்சா லுணர்வு.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, ஒருவனுடைய வீட்டுக்குப் பெருமையை யுண்டாக்குபவள் அவனது நற்குணநற் செய்கைகளையுடைய மனைவியேயாம். அப்படிப்பட்ட மனைவிக்குப் பெருமையாவது யாவரும் புகழ்த்தக்க சற்புத்திரரைப்பெறு வதேயாகும். தாய் தந்தைகளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பத்தை யுண்டாக்கத்தக்க அப்புத்திரருக் கழகாவது, சகலசாஸ்திரங்களையும் சரிவரக்கற்று, கல்வி மான்களாய் விளங்குவதேயாம். அவ்வாறு கற்ற கல்விக்கழகாவது இருமையின் பத்தையு மொருங்கே தரத்தக்க வுண்மை ஞானம் விளங்கப்பெற்றிருத்தலேயாம். ௩௨௫

துற்சனன றனக்குத்தானுந் துரைந்தனங் கொடுத்தாலென்றும் சற்பனை துரோகம் கேடு தானினைத் திடுவானென்போல் மற்கடந் தானு மாசி வாலிலே தேளுங் கொட்டி உற்றிடங் கொள்ளி யீந்தா லுரொலாஞ்சுகும்போ லன்றே.

(இ-ள்) இயற்கையிலேயே பற்பல சேஷ்டைகளைச் செய்வதாகிய ஒரு குரங்கிலுடைய வாலிலே தேளானது கொட்ட, அச்சமையத்தில் அக்குரங்கினது கையில் ஒரு கொள்ளிக்கட்டையையும் எடுத்துக் கொடுத்து விடுவோமாகில், அது எப்படி ஊரைக்கொளுத்தி நாசஞ்செய்யுமோ அதைப்போல, சபாவத்திலேயே கொடிய துஷ்டனாயும், கல்வி கேள்விகளில்லாதவனுமாகிய ஒருவனுக்கு இவ்வுலகத்தை அரசாட்சி செய்யும்படியான ராஜாங்க உத்தியோகத்தைக் கொடுத்தால், அவன் நீதி நியாயங்க ளின்னதென்றறியாதவனாய் குதுவாதுகளும் துரோகசினதையுங்கொண்டு இவ்வுலகத்தாருக்குப் பெருங்கெடுதியையே செய்வான்.

௩௬

பூசாரி பொய்யும் புலவோ ருரைத்தபொய்யுங்
காசாசை வேசையர்கள் கறறபொய்யுங் - கூசாமல்
தட்டா ருரைத்தபொய்யுஞ் சவுளிக் கடைப்பொய்க்குக்
கட்டாது கால்வரிசை காண்.

(இ-ள்) கோவில் பூஜைகள் செய்துவரும் பூசாரிகள் சொல்லப்பட்ட பொய்யும், வித்வான்கள் (கற்பனை யலங்காரங்களமையச்) சொல்லும் பொய்யும், பணமே தெய்வத்தினும் பெரிதென்றெண்ணி அதன்பேரிலேயே சதா நாட்டத்தைச் செலுத்துபவர்களாகிய விலைமாதர்கள், சிறுபோதிலேயே தங்கள் தாய்மார்கள் கற்பித்து பழக்கப் பழகித் தேர்ந்துபேசும் பொய்யும், கொஞ்சமேனும் அஞ்சாமல் தட்டார்கள்பேசும் பொய்யும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஜவுளிக்கடை வியாபாரிகள் பேசும் ஜெகஜ்ஜாலப் பொய்க்கு, முன்பாகக் கால்வரிசையும் ஒப்பாகாது.

௩௭

மாதர்க் கிதங்கவி வாணர்க்குச் சால வணக்கங்குரு
நாதர்க்கு நீதியோ டாசாரங் கல்வி நயந்தவர்க்குக்
கோதற்ற வாசகம் பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக் கோளறிவி
லாதர்க் கிரட்டிப் பறிவுடை யோர்செய்யு மாண்மைகளே.

(இ-ள்) கல்வியறிவுடைய மேலோர்கள் செய்யும்
ஆண்மைத்தன்மையாவது யாதெனில், மாதர்களை இது
மான வார்த்தையினாலும், கவிசுவர்களாகிய வித்வான்
களை மிகுந்த வணக்கத்தினாலும், ஆசாரியனைத் தன்னி
டத்துள்ள நீதியொழுக்கங்களாலும், வாசிப்புத் தன்மை
யில் மிகுந்தவர்களை குற்றமற்ற சத்தியவார்த்தைகளா
லும், பொய்யர்களைப் பொய்வார்த்தையாலும், பிறர்
மேல் எப்போதுங் கோளையே சொல்லித் திரிகின்றவர்
களை அவர்களைப்போலவே கோள்வார்த்தைகளைக் கொ
ண்டும், அறிவினர்களாகிய மூடர்களை அவரினும் முழு
மூடரைப்போல் நடித்துக்காட்டியும், அவரவர்களை தன
வசப்படுத்தி யடக்கிடாள்வார்கள். ௩ அ

அட்டமியி லோதின லாசானுக காகாது
சிட்டருக்குப் பன்னான்கு தீதாகும் - கெட்டவுவா
வித்தைககு நாசமாம் வெய்ய பிரதமையிற்
பித்தரும் பேசார் பிழை.

(இ-ள்.) வேதாகம சாஸ்திரங்களை எட்டாவது
திதியாகிய அஷ்டமியில்வாசித்தால், ஆசாரியனுக்குத்
தீங்குநீரிடும், பதினான்காவது திதியாகிய சதுர்த்தசி
யில் வாசித்தால் வாசிக்கும் வித்யார்த்திகளுக்குத் தீங்
குண்டாகும். பதினைந்தாவது திதியாகிய பூரணை, அமா
வாசிகளில் வாசித்தால் கற்றகல்விக்கு நாசமுண்டா
கும். முதல்திதியாகிய பிரதமையில் வாசிப்பது பெரிய
குற்றமென்று நினைத்து அறிவு கலங்கியபைத்தியக்காரர்
களும் வாசியாதொழிவார்கள். ௩-௬

பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப் பேணிக் கொடுத்தோன்
சிறப்பி னுபதேசஞ் செய்தோ - னறப்பெரிய
பஞ்சத்தி லன்னம் படைத்தோன் பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப் பிதாக்களென வெண்.

(இ-ள்.) தன்னைத் தவஞ்செய்து பெற்றவனும்,
தனக்கு வித்தைகற்பித்த போதகாகிரியனும், தனது
அஞ்ஞானங்க ளகன்று மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கும்படி
தீட்சைமுறைமையின் மந்திரோபதேசஞ் செய்தருளிய
ஞானாகிரியனும், மிகவும் கொடிதாகிய பஞ்சகாலத்தில்
அன்னங்கொடுத்தா தரித்த உபகாரபுருஷனும், தனக்கு
ஆபத்துநேர்ந்தகாலத்து அஞ்சாதேயென்று தைரியஞ்
சொல்லி அவ்வாபத்தினின்றும் தன்னை விடுவித்திரட்
சித்தவனும் ஆகிய இவ்வைந்துபேரையும் ஒருவன்மனப்
பூர்வமாகப் பிதாக்களேயென்றேண்ணி வழிபடுதல்
வேண்டும். சு 0

எழுதரிது முன்ன மெழுதியின் னத்தைப்
பழுதறவா சிப்பரிது பண்பா - முழுதமதைக்
கற்பரிது நற்பயனைக் காண்பரிது கண்டக்கால்
நிற்பரிது தானன் னிலை.

(இ-ள்) ஒருநூலை யாவருக்கும் பயன்படும்படி
எழுதிவைப்பது அருமையாகும், அவ்வாறு எழுதி
வைத்த நூலை எடுத்துக் குற்றமில்லாமற் பாடிப்பது
அதனிலு மருமையாகும், அவ்வாறு வாசிக்கத் தெரிந்
தாலும் அந்நூலை நடுவேவிடாமல் முழுமையும்சரிவரக்
கற்பதும் அருமையேயாகும், முறைப்படி கற்றாலும்
அதனதுகருத்தை யின்னதென்று விசிதமாகத் தெரிந்
துகொள்வது மிகவும் அருமையாகும், ஒருவாறு தெரி
ந்துகொண்டாலும் அதிற்கூறும் சன்மார்க்கவழியில்
பிரகாமல் நிற்பது அருமையிலும் அருமையாகும்.

முனியதட்டு முட்டுக்கு முன்னீ ரளக்குங்
கனியுதிர்க்குங் கவ்வுநாய் காக்கும் - தனிவழிக்குப்
பத்திரம தாக்கும் பயந்தீர்க்கும் பாம்படிக்குற
கைத்தலத்திற் றண்டிருந்தக் கால்.

ஒருவன்கையில் எப்போதும் கோல் ஒன்றிருக்கு
மானால் அது, எதிர்த்தமுனி முதலிய பேய்க்கணங்களை
யெல்லா மதட்டி யகலச்செய்யும். வழியிற்கிடக்கும்
முட்களைத்தூக்கி யப்புறத்தெரியும். ஜலத்தில் இறங்கி
நடக்கும்பொழுது தனக்கு முன்சென்று ஜலத்தின்
ஆழத்தை யளந்து தெரிவிக்கும். மரத்திலுள்ள நல்ல
கனிகளை நாம் புசிக்கும்படி உதிரச்செய்யும், நம்மைக்
கடிக்கும்படி குலைத்துக்கொண் டோடிவருகிற நாய்
களை நம்மை யணுகவொட்டாதுசெய்து காப்பாற்றும்.
ஒன்றியாக நாம் ஊர்ப்பயணம்போகுங்காலத்தில் நமக்
கோர் துணைவனைப்போலிருந் துதவிசெய்யும் நமக்
குண்டாகும் எவ்வித அச்சங்களையும் நீக்கும் பாம்பு
களையடித்து நாசஞ்செய்யும் என்றறிவாயாக. சஉ

பகலோன் றெறுங்கிரணம் பாய்பறவை யெசசம்
மிகமே லுறாதகற்றும் விண்ணின் - முகிலதலை
பெய்யுழை யைத்தடுக்கும் பேரழகு மாமொருவர்
கையிற் குடையிருந்தக் கால்.

(இ-ள்.) ஒருவனதுகையில் குடையிருக்குமானால்,
அது, சூரியனது சுடுகின்ற வெப்பத்தையும், வேகமா
கப் பறக்கின்ற பட்சிகளினது மலமுத்திரங்களையும்
அவன்மேல் விழாதபடி தடுக்கும். ஆகாயத்திற் சஞ்சரி
க்கின்ற மேகங்களாற் சொரியப்பட்ட மழையையும்
தடுக்கும், அவனுக்குமிருந்த அழகையுமுண்டாக்கும்.

கல்லு முருத்தாது காலின்முட் டையாது
எல்லமாத் தாண்டன்கு டேருது - தொல்லைவரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக் கூசாது
காலிற் செருப்பிருந்தக் கால்.

(இ-ள்.) ஒருவனதுகாலில் செருப்பிருக்குமானால், நடக்கும்பொழுது வழிகளிலுள்ள கற்கள் காலிலுறுத்தாது. முள்ளுகளும் அவனது காலில் தைக்கமாட்டாது. சூரியனது வெப்பத்தினாலுண்டாகும் சுடுகையும் அவன் காலில் ஏறாது. மாலைக்காலத்திலும் இராக்காலத்திலும் வழியில்நடப்பதற்குக் கூச்சத்தை விளையாது. சந்

தலைவி தோழ்கீதச்சொல்லியது.

தார்கொன்றைத் தாவென்றேன் றுவேழி லொன்றென்றான்
உள்க்கஞ்சி காண்முன்றி லொன்றென்றே - னார்க்கும்
பொதவென்றான் புவென்றேன் போயினான் றேழி
இதவோநம மீசனியல்பு.

(இ-ள்.) என்னுயிரிலுஞ் சிறந்ததோழியே, இராத் திரி நமது தலைவனைக்கண்டு, நீரணிந்துள்ள கொன்றை மாலைபைக் கொடுமென்று கேட்டேன்; அதற்கு அவர் ஏழுவாரங்களில் ஒன்றைக்கொடுவென்று கேட்டார். அவர்கேட்டவண்ணஞ்செய்யில் ஊரார்பழிப்பார்களே யென்றஞ்சி, பன்னிரண்டுராசிகளில் ஒன்றுயிருக்கின்றேனென்று சொன்னேன். அதைக்கேட்டு அவ்வாறாகில் யாவருக்கும பொதுவே யாதலால் என்னிஷ்டப்படி நடக்கத்தகுமென்று சொன்னார். அதற்குநான் இத்தருணத்தில் பூப்படைந் திருக்கின்றேனென்று சொன்னேன். அதற்கு யாதொன்றும சொல்லாமற் போய் விட்டார். நம்முடைய கடவுளின தன்மை யிதுதானோ? இதன்கருத்தை ஆராய்ந்து சொல்வாயாக.

குறிப்பு:—கொன்றை - சிவபெருமானது போக மலர். வீழுவாரங்களில் ஒன்று செவ்வாய்; அதாவது, அதரம். பன்னிரண்டுராசிகளில் ஒன்று - கன்னி. விவாகமில்லாத பெண்.

தரித்திர மிக்க வனப்பினை யொடுக்கிச்
 சரீரத்தை யுலர்தர வாட்டுந்
 தரித்திர மளவாச் சோம்பலை யெழுப்புஞ்
 சாற்றரு முலோபத்தை மிகுக்கும்
 தரித்திரந் தலைவன் றலைவியர்க் கிடையே
 தடுப்பருங் கலாம்பல விளைக்கும்
 தரித்திர மவமா னம்பொய்பே ராசை
 தருமிதிற் கொடியதொன் றிலையே.

(இ-ள்.) தரித்திரமானது, ஒருவனது ரூபவட்-
 சணங்களை யெல்லாங்கெடுத்து அவனது தேகத்தையும்
 ஒருதரும்பைப்போல் மெலியச்செய்யும். அளவில்லாத
 சோம்பலையுண்டாக்கும். சொல்லுதற்கரிய உலோப
 குணத்தை மென்மேலு மதிகப்படுத்தும். ஸ்திரீ புரு
 ஷர்களுக்குள்ளே கீக்குதற்கரியபலவிதமான கலகங்
 களையுண்டாக்கும். அல்லாமலும் அவமானம் பொய்,
 பேராசை முதலியவற்றையு முண்டாக்கும். இவ்வித
 கொடுமையாகிய பொருள் இவ்வுலகத்தில் வேறொன்று
 மில்லை.

சுரு

தரித்திரங் களிப்பாங் கடலுக்கோர் வடவை
 சாற்றுமெண் ணங்கள்வா ழிடமாம்
 தரித்திரம பற்ப றுக்கமுந் தோன்றாத
 தக்கபே ராகர மென்ப
 தரித்திர நன்மை சாலொழுங் கென்னுந்
 தழைவனந் தனக்கழ லெனலாந்
 தரித்திரங் கொடிய வெவற்றினுங் கொடிதத்
 தகையதை யொழித்தனன் றாமே.

(இ-ள்.) தரித்திரமானது, சந்தோஷமென்கிற
 பெரியசமுத்திரத்தை வற்றச்செய்யும் வடவாழகாக்

கினிக்கொப்பாகும். எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பலவித துராலோசனைகள் வந்து குடிக்கொண்டிருப்பதற் கிட முண்டாக்கும். மேலும் எண்ணில்லாத துன்பங்கள் ஒன்றன்பிடுன்றாக வுண்டாவதற்கு மிடமாயிருக்கும். பலவித சற்காரியங்களும், நல்லொழுக்கங் கருமாகிய பெரியசோலையை அடியோடெரித்து நாசஞ்செய்யும் நெருப்புக்கொப்பாகும். இவ்வுலகத்தில் கொடுமை யுள்ள பொருள்களெல்லாவற்றுள்ளும் மிகவும் கொடு மையுள்ளதாகிய இததகைய தரித்திரத்தை எவ்விதத் தினாலாவது முற்றும் ஒழிக்கத்தக்க விடாமுயற்சியைச் செய்வது மிகவும் நன்மையேயாகும்.

கோதறு கல்வி சாலூர்க் குடியிருந் தறியா னேனு
மோதருஞ் செல்வ மிக்கோ னொருவனே சிறந்தோ னுவன்
காதலின் வேத முன்னாங் கலைகள் கற் றுணர்ந்தா னேனுந்
தீதமை மிடிய னாயிற் சிறந்திடான் வேத்த வைக்கே.

கீழ்மூன்றுசெய்யுளுங் குளகம்.

(இ-ள்.) இராஜசபையில், குற்றமற்ற மேலாகிய கல்விரிறைந்த வூரிலிருந்து குடித்தனமேனுஞ் செய் தறியாதவனா யிருந்தபோதிலும், அருமையானதென்று சிலர் சிலாகித்துச் சொல்லப்பட்ட செல்வத்தில் மிகு ந்தவன் எவனோ அவனொருவனே சிறப்பை யுடைய வனாவான். ஆசையுடனே இருக்குமுதலிய நான்குவே தங்களையும், ஆறுசாஸ்திரங்களையும், பதினெண் புரா ணங்களையும், மற்றும் அறுபத்து நான்கு கலைநூலங் கள் முதலான சாஸ்திரங்களையும், ஐயந் திரிபு அறியா மையென்கிற முக்குற்றங்களும் நீங்கக்கற்று அவற்றி னுண்மைப்பொருளை யுள்ளபடி யுணர்ந்துள்ளவனாயிரு

ந்தாலும், துன்பத்தையே விளைவிப்பதான தரித்திரத்
தையுடையவனா யிருப்பானால், அவன் ஒருக்காலுஞ்
சிறப்பை யடையமாட்டான். சுள

பொருணனி யுளனென் றியாரும்
புகலுமோர் வார்த்தை வேண்டு
மிருகையுங் கடசும் வேண்டு
மில்ங்குகுண் டலங்கள் வேண்டும்
வருவிர லாழி வேண்டு
மார்பிடை மதாணி வேண்டு
முருவமுத் தாரம் வேண்டு
முயர்ந்தபட் டாடைவேண்டும்.

(இ-ள்.) இராஜசபைக்குப் போகவேண்டுகொன்று
விரும்புகின்றவர்களுக்கு, யாவரும் இவன் மிகுந்த செ
ல்வத்தை யுடையவனென்று புகழும் புகழ்ச்சிச்சொல்
லுண்டாயிருத்தல் வேண்டும், இரண்டு கைகளுக்கும்
விலையுயர்ந்த தங்கக்காப்புகள் வேண்டும், இரண்டுகாது
களுக்கும் கல்லிழைத்த கடுக்கன்கள் வேண்டும், விரல்
களுக்கு நவரத்ன மோதிரங்கள் வேண்டும். மார்புக்கு
இரத்திரமுதலிய பலவித ஆபரணங்கள் வேண்டும்
விலையுயர்ந்த பீதாம்பர முதலியவைகள் வேண்டும்.

சிவிகைமுன் னூர்தி வேண்டுஞ்
செழும்பொருட் செலவு வேண்டுங்
குவிகையே வலரும் வேண்டுங்
கோலமார்ந் திருக்க வேண்டுங்
கவிகைதாங் குநரும் வேண்டுங்
கையுறை சிறப்ப வேண்டு
மவிகையில் விளக்கம் வேண்டு
மரசவை குறுகு வாரக்கே

(இ-ள்.) பல்லக்கு முதலிய பலவிதவாகனச் சிறப்புக்ளமைந்திருத்தல் வேண்டும் வளப்பம் பொருந்திய திரவியச்செலவுக ளதிகமாயிருத்தல் வேண்டும், இரண்டுக்களையும் சிரமேற்குவித்து வணங்கத்தக்க பணிவிடைக்காரர்கள் சூழ்ந்திருத்தல்வேண்டும். ஆடையாபரணங்கள், சுகந்தபரிமள வஸ்துக்கள் முதலிய வற்றால் மைந்த அலங்காரங்களுடைத்தாயிருத்தல் வேண்டும் உயர்ந்த குடைகளைப் பிடித்துவரும் சிற்றாளுகளுமிருத்தல் வேண்டும் அரசனுக்குக் கொடுக்கும் படியான காணிக்கைப் பொருள்கள் மிகுதியு மிருத்தல் வேண்டும். நிற்காமல் எரியத்தக்க அருகுதீவர்த்திக ளிருத்தல்வேண்டும்.

சுகூ

வைத்தனை வைப்பென் றுணரற்க தாமனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலு-மத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்யி னஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென பது.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திலே தானும் உண்ணாமல் பிறருக்குங் கொடாமல் புதைத்துவைத் திருக்கும் திரவியத்தைத் தனக்கு ஆபத்து நேர்ந்தகாலத்தி லுதவும் நிட்சேபப் பொருளென்று எண்ணதிருக்கக் கடலன். ஒருவனுக்கு ஆபத்துக்காலத்தில் உதவும் நிட்சேபப் பொருள் எத்தன்மையதென்றால், தானும் புசித்துப் பிறருக்குங் கொடுத்தலுமாகி இருவழியிலுமே செலவிடுவதுமன்றி சற்பாத்திரமறிந்து தானதருமங்களைச் செய்து வருவானாயின், அத்தகையபொருளேயாகும்.

எய்தற் கரிய யாக்கைகனந்

கெய்திற் றென்ற லக் கொண்டு

செய்தற் கரிய வறங்கள் பல

செய்து துயர்கூ பிறவியினின்

தய்தற் குரிமை பெறவொண்ண
 துழல்வோ னுடமபு பொற்கலத்திற்
 பெய்தற் குரிய பால்மரிற்
 பெய்த தொககு மென்பரால்.

(இ-ள்,) கிடைத்தற் கரியதாயும், கீழ்ச்சென்ற அனந்த சன்னங்கடோறுஞ் செய்த புண்ணிய மிகுதியாலும் இந்த மாணுடப்பிறப்பு ஒருவனுக்குண்டாகுமானால், அப்படிப்பட்ட பிறப்பை யாதாரமாகவைத்துக் கொண்டு செய்தற்கரியதாகிய பற்பல தருமங்களைச் செய்து அதனால் மீண்டுந் துன்பத்தை விளைவிப்பதாகிய பிறவியினின்றும் நீங்கிக்கடத்தேறும் வழியைத் தேடாமல், அலைந்து திரிகின்றவனுடைய தேகம், எதற்கொப்பாகுமெனில், பொற்பாத்திரத்தில் விட்டு வைக்கவேண்டிய பசுவின்பாலை, நிலத்தின் வெடிப்பில் ஊற்றிவைப்பதற்குச் சமமாகுமென்று பெரியோர் சொல்வார்கள். குக

நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
 * பம்புக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம் - வம்புக்காங்
 கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ் சாவுக்காங்
 கள்ளர்க்காந் திக்காகுங் காண்.

(இ-ள்.) சிவனடியார்களுக்கு மனமொத்துக் கொடாதவனுடைய திரவியங்கள் குணியத்துக்கும், பேய், பிசாசுகளுக்கும், வேசையர்களுக்கும், மற்றும் வீண்காரியங்களுக்கும், திருடர்கள் கூடி கொள்ளையிடுவதற்கும், கள்ளுடிப்பதற்கும், அரசனுக்குத் தெண்டமிறுப்பதற்கும் சாகினறவர்களுக்குச் செய்யுங்கர் மாதிரிசெலவுகளுக்கும், கபடவஞ்சனைகளா லபகரித்துக்கொள்ப

* பம்பு-குணியம்.

வர்களுக்கும், அக்கினியின் வாய்க்கழிவதற்குமே உப
யோகப்படு மென்றறிவாயாக. ௫௨

செந்தமி முடைகாய் நீறு சிவிகைபொன்றார மாடை
சந்தர மானதோகை துலங்குமில் வகைக ளேழும்
வந்தபோ திருகை யேந்தி வாங்கலக் குமியுஞ் சேர்வன்
அந்தநா ளாகா தென்றலவனைவிட்டகலு வாளே.

(இ-ள்.) செவ்விதாகிய இனிய தமிழ்தூல், வெற்
றலைப்பாக்கு, விபூதி, பல்லக்கு, பொன்றாரம், வஸ்தி
ரம், அழகியமாதா ஆகிய இவ்வெழுவகைத்தாய பொ
ருள்களையும், பிறர் வலுவந்தமாகக் கொடுக்கவந்த
போது மற்றவன் தனது இருகையையும் ஏந்தி வாங்கு
வனைல் அவனிடம் இலகூழ்மிய வாசஞ்செய்வள் (மேலை
யபொருள்கள் ஒருவனுக்கு இலவசமாகக் கிடைக்க
நேர்ந்த) அந்நாளின் (நேர்மைநொக்கி) கூடாதென்று
(வேண்டா மென்று) தடுத்தால், இலக்குமியானவள்
அவனைவிட்டு நீங்குவாள். ௫௩

கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி கொண்டன
செய்வகை செய்வான் தவசி - கொடிதொரீ இ
நல்லவை செய்வா அரசனிம மூவா
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(இ-ள்.) தன்னை மணமாலேசூட்டிய கணவனது
மனக்குறிப்பறிந்து நடப்பவளே மனைவியாகும். தான்
மேற்கொண்டவிரதா னுஷ்டானங்களைச் செய்யவேண்
டிய முறைமைப்படிசெய்து முடிப்பவனே தவசியா
கும். துற்செய்கைகளுக் கேதுவாகிய கொடுங்கோலாட்
சியை அறிவேகைவிட்டொழித்து, நற்செய்கைகளுக்
கேதுவாகிய செங்கோன்முறைமைப்படி அரசாட்சிசெய்
பவனே அரசனாவான். இத்தகைய மூவரும் பெய்

யென்று சொன்னமாத் திரத்திலே மேகமானது மழையை விசேஷமாகச் சொரியும். ருச

கைப்பொருள் பெற்ற ஞான்றே கடவுளா லயத்திற் கீந்து மெய்ப்படு புராண நூல்கள் வீருப்பொடு கேட்டு வந்து வைப்பென விரப்போர்க் கீந்து வருபவ ருளாற் கூற்ற மொய்ப்புயத் தண்டந் தப்பி முன்னவ னின்பத் தாழ்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் கையிலே மிகுந்தபொருள் கிடைத்தகாலத்தில் உடனே, அப்பொருளை சிவாலயதிருப்பணிமுதலிய சற்கருமங்களி லுபயோகப்படுத்தியும், சமயாசார வொழுங்கங்களிற் றவராத வித்வசிரோமணிகளால் சொல்லப்பட்ட உண்மைபொருளமைந்த சிவபுராணப் பிரசங்கமுதலியவைகளி லுபயோகப்படுத்தி மனமொருப்பட்டுநின்று சிரவணங் செய்து பேரா னந்தமடைந்தும், தேகி என்று தன்னிடத்துவந்து யாசிக்கும் யாசகர்களைக் கண்டபோதே ஆ-ஆஇவர்கள் அல்லவா நமக்கு அழியாத நிட்சேபம்போன்றவர்க ளென்று மனங்கரைந்து இல்லையென்றும் லன்புடன் கொடுத்தும் வருபவர் களெவராகிலு மிருப்பாராயினவர்கள், உடலுயிர்களைக் கூறுபடுத்துந் தொழிலையுடைய யமனது வலிமைதங்கிய கரத்திலேகொண்ட தண்டாயுதத்தினுற் செய்யுந் தண்டனைகளுக்குத்தப்பி எல்லாக்கடவுளரினுஞ் சிறந்த சிவபெருமானது சாலோகாதிபதவிகளை யடைந்து நித்தியானந்த சாகரத்திலழுந்துவார்கள். ருரு

பந்தவுடல் வீண்பாடு பட்டவுடல் சீசேதுற்
கந்தவுட லொன்றுக்கா காதவுட - லிந்தவுடல்
வைத்துப்பார்த் தென்ன வலிய வுயிர்மாய்த்துச்
செத்துப்போ னுலுநல்லதே.

(இ-ள்.) மண், பெண், பொன்னென்கிற பாசபந்தங்களுக்கு இடமாயுள்ளதேகம், ஆகாரமுதலியவற்றிற்காகப் பலவித வீண்பிரயாசைகளெடுத்து வருந்தியதேகம், சீச்சீயென்று யாவரு மிகழத்தக்கதான மலமுத்திரம் முதலிய கெட்ட நாற்றங்க ளுண்டாவதற் கிடமாயுள்ளதேகம். மாடு, ஆடு, பறவை முதலியவற்றின் தேகமேனும் சிலருக் காகாரமாகவுதவும். அவ்விதபிரயோசனமும்மில்லாத அசுத்தமாகியதேகம். இப்படிப்பட்ட சீர்கேடானதேகத்தைப் பற்பல பாதுகாப்பில் வைத்துப்பார்ப்பதனாலென்ன பிரயோஜனம்? வலியவாகிலும் பிராணனைவிட்டுச் செத்துப்போவதேநல்லது.

காமாதி யாலுங் கடுவெம் பசியாலுஞ்
சாமாதுந் துன்பமதைச் சாற்றகிலேன் - கோமானே
யென்சா ணுடம்பாலே பட்டதூய ரென்சொல்கேன்
புன்பாவில் வேனுழைந்தாற் போல்.

(இ-ள்.) எல்லாவுயிர்க்கு மிறைவனாகிய கர்த்தனே ! எட்டுச்சா ணளவினதாகிய இந்த தேகத்தையெடுத்து அதனாலே நான் பட்ட தூயரத்தை என்ன வென்றெடுத்துச் சொல்லுவேன்; காமக்குரோதமுதலிய வுட்பகைகளாலும், கொடுமையாகிய பசினோயினாலும், பசம்புண்ணியிலே வேல்துழைந்தாற்போலச் சாகுமளவும் யான்படுந் துன்பத்தை யெடுத்துச் சொல்லவென்றால் முடியாது. ௫௭

பசிமிருந்த பின்னெல்லை விதைப்பதுபோல்
வீட்டிடைத்தீப் பற்றிக் கொண்டு
நசியும்போ ததையவிக்க வாறுவெட்டல்
போலும்போ நடக்குங் காலை
விசிகனூல் கற்கமுயல் வதுபோலுங்
கபமிஞ்சி வீக்கிச் சிக்கி
இசிவுகொண்டு சாங்காலத் தெப்படிநீ
யறம்புரிவா யிதயப் பேயே.

(இ-ள்.) பேய்போ லலைந்துதிரியும் என் மனமே !
 ஒருவனுக்குப் பசினோ யதிகரித்து வருந்துங் காலத்
 தில், அதைத் தணிப்பதற்காக நிலத்தை உழுது நெல்
 லைக்கொண்டுபோய் விதைக்க எத்தனித்ததுபோலவும்,
 வீட்டில் நெருப்பானது பற்றியெரியும்போது அதை
 அவிப்பதற்கு வேண்டுஞ் சலத்திற்காக நதிதோண்ட
 வாரம்பித்தவன் போலும், சத்துருக்கள் எதிர்த்து
 வந்து யுத்தஞ்செய்யுங் காலத்திலே, தநூர்வித்தை
 யைக்கற்க 'வாரம்பித்தவன் போலும், சிலேத்துமமதிக
 ரித்து தொண்டையிற்சிங்கி அகனாலே விக்கலும் வலி
 யுங்கண்டு சாகுங்காலத்தில், தருமஞ்செய்ய நினைப்பது
 எப்படி முடிவுபெறும்? நீ யோசித்துச் சொல்வாயாக.

இன்றருணை தயங்கண்டோ முயர்களை
 முகட்டின்மிசை யிந்தப் பாணு
 சென்றடைய நாங்காண்ப சையமதைத்
 காண்கினுமேற் றிசையிருக்குங்
 குன்றடையு மளவுநா முயிராவழ்வ
 தரிததன்முன் குறுகுங் கூற்றம்
 என்றச்சத் துடன்மனமே மறவாம
 லறவழியி லேகு வாயே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே ! இன்றையதினம் சூரியனுதய
 மானதை நாம்பார்த்தோம். அச்சூரியன், மேலோங்கி
 வளர்வதாகிய மகம்மேரு பர்வதத்தின் உச்சிநிற்
 போய்த் தங்குதலாகிய வச்சிப்போதை நாம் பார்ப்
 போமென்பது சந்தேகமேயாம். அவ்வுச்சிப் போதளவு
 நாமுயிரோடிருந்து பார்க்கநேர்ந்தாலும், அச்சூரியன்
 மேற்குத்திக்கி லிருப்பதான அஸ்தமன கிரியை யடை
 யுங்காலம் வரையில் நாம் உயிரோடு கூடி வாழ்வது

அரிதல்லவா? அ த ற் கு முன்னமே நமதுயிரைக்
கவர்ந்துசெல்ல யமன் வருவானென்கிற அச்சத்துடன்
மறவாமல் தானதருமங்களைச்செய்து நல்வழியையடை
வாயாக. டுக

முத்தியில் விருப்ப முடையவன் மிடியன்
மூர்க்கன்சேன் டேயத்தி லுள்ளோன்
புத்தியில் வயிரம் பொருந்திய சூரன்
புதல்விதன் வயதின்மும் மடங்கு
தத்திய வயது னோனினூர் தமக்குத்
தரணியி லொருவரு முள்ள
கத்தினன் மகளைத் தரத்தகா தென்றாக்
கணிதநூ னவின்றிடு மன்றே.

(இ-ள்.) இப்பூமியில் உலகவிவகாரங்களிற் றலையி
டாது சதாகாலமும் மோட்ச மார்க்கத்திலேயே விருப்
பத்தைவைத்துக் கொண்டிருப்பவனும், மிகுந்த தரித்
திரத்தையே யடைந்திருப்பவனும், மூர்க்கத்தன்மை
யை விடாதவனும், தூரதேசத்திற் குடியிருப்பவனும்,
மனத்தில் விடாமல் எப்பொழுதும் வயிரத்தையும்
சூரத்தன்மையையு முடையவனும், பெண்ணின் வய
தைப்பார்க்கிலும் மூன்றுபங்கு அதிகமான வயதுடை
யவனுமாகிய இப்படிப்பட்ட குணங்கடையுடையவர்க
ளுக்கு, மனம் வந்து எப்படிப்பட்ட வர்களும் தங்கள்
பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கக்கூடாதென்று
சோதிடசாஸ்திரங்களிற் கூறப்படுகின்றது. க 0

புழைதபு குணனுஞ் சீலமும் வனப்பு ம்
பூரண வாயுளுந் துப்புங்
கரையில்வீற் பனமும் பாலனம் புரியுங்
கருத்தருங் குறைவிலா தாக

விரவுசெல் வழமா மெண்வகை யுடைய
 வாடவர் வீரப்பறு வண்ணம்
 பரவீரின் றவர்க்கு மகட்கொடை யுதவல்
 பருணிதர் கடமைய தாமால்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற குணலட்சணங்களும், நல்லொழுக்கமும், அழகும், தோக்புளும், தேகவலிமையும், பலவித சாஸ்திரங்களிற் பழகிய தேர்ச்சியும், பலரையும் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற கருத்தும், நாளுக்குநாள் விருத்தியாகத்தக்க நல்வழியிற்றே டியசெல்வமும் ஆகிய அஷ்டசம்பத்துக்களையு முடைய புருஷனைத்தேடி அவன் விரும்பும் வண்ணம் பலவித நல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லித்தங்கள் புத்திரியைவி வாசஞ் செய்து கொடுத்தல் புத்திமாள்களுடைய கடமையென்று பெரியோர்சொல்வர். கூக

பெண்ணுதவுங் காலப் பிதாவிரும்பும் வித்தையே
 யெண்ணி றனம்விரும்பு மீன்றதாய் - நண்ணிடையிற்
 கூறியநற் சுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது
 பேரழகு தான்விரும்பும் பெண்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் ஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொடுக்க வத்தேசுத்தால். அப்பொழுது பெண்ணுக்குத் தகப்பனானவன், சகலசாஸ்திர வித்யாபாரங்கதன புள்ளவனுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்றும், தாயானவள் மிகுந்த செல்வவந்தனுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்றும், நெருங்கிய உறவின்முறையாரனைவரும் நற்குடியிற் பிறந்தவனுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அந்தப்பெண்ணானவள் மிகுந்த ரூபலாவண்யமுடைய புருஷனாயிருக்கவேண்டுமென்றும் கோருவதுலகசபாவம்.

மக்க ளாக்கையிற் பிறத்தலே யரிதுமற் றதிலுந்
துக்க கூன்குரு ழேமையைத் துறத்தலு மரிது
நற்கு லத்திடை வருதலு மரிதுநூ னத்தான்
முக்க ணீசனுக் காட்படல் முற்றி லுமரிதே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் மிகவும் மேம்பாடுடைய மனிததேகமெடுத்துப் பிறப்பதோ அருமையாகும். அவ்வாறு பிறந்தாலும் கூன், குருடு, ஊமை, முதலிய அங்கவீனங்களில்லாமற் பிறப்பது மிகவும் அருமையாகும். அங்கவீனங்க ளின்றிப் பிறக்க நேர்ந்தாலும் உயர்குலத்திற் பிறத்த லதனினு மரியதேயாகும். அவ்வாறு பிறந்தபோதிலும் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த ஞானவான்களாய்ச், சோமசூர்யாக்கி யென்னுந் திரி நேத்திரங்கனையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடிமைபுண் டொழுகுதல் மகர அருமையாகும். கூந்

வாவி மடிந்ததுவும் வல்லரக்கர் பட்டதுவுந்
கோலமுடி மன்னர் குறைந்ததுவுஞ் - சால
மதிபுடைய நூற்றொருவர் மாண்டதுவு மையோ
சதவிகரத் தால்வந்த தாழ்வு.

(இ-ள்.) வாலியென்னும் வானரவரசன் உயிரிழக்க நேர்ந்ததும், இராவணாதி ராட்சதக்கூட்டங்களெல்லா மழிந்துபோயினதும், அழகியகிரீடங்களைத் தரித்த அனேகராஜாக்கள் தங்கள் செல்வங் குறைந்தழிந்த தும், புத்தியழிந்து துரியோதனன் முதலிய நூற்றொரு வரும் இறந்துபோயினதும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் * (சதஇகரம்) என்று சொல்லப்பட்ட மங்கையரது யோனியின்மேல் வைத்த தூராசையினால் வந்த தாழ் வேயல்லவா ? கூச

காமத்தா விர்திரன் கலக்க மெப்தினுன்
காமத்தா விராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தாற் சீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா விறந்தவர் கணக்கி லார்களே.

(இ-ள்.) காமமயக்கத்தினாலே தேவேந்திரன் தன் னுடல்முழுமையும் யோனிவடிவங்க ளமையப்பெற்று மிகவும் மனக்கலக்கத்தை யடைந்தான். காமவிகாரத்தி னால்லவா, இராவணன் கருத்தழிந்து முடிவில் பிரா ணணையிழந்தான். சீசகனென்னு மரசனும் துரோப தையின் மேற்கொண்ட காமவிகாரத்தினால்லவா விம னாற் கொல்லப்படும்போது, பலவிதமான மனக்கலக்கத் தேதாடும் பிராணணையிழந்தான். கொடியதாகிய இக்கா ரத்தினு விவ்வுலகத்தி லிறந்தவர்களை யெண்ணி யித்த னைபேரென்று சொல்வதற்கு ஒருவராலு முடியாது.

சீமை யுள்ளன யாவையுந் தந்திடுஞ் சிறப்புந்
தோமில் செல்வமுங் கெடுக்குநல் லுணர்வினைத் தொலைக்கும்
எம நன்னெறி தடுத்திரு ளுய்த்திடு மிதனல்
காம மன்றியே யொருபகை யுண்டுகொல் கருதில்.

(இ-ள்.) உலகத்திலே காமமென்பது எப்படிப் பட்டதென்றால்; தீங்கான காரியங்க ளெவ்வளவுள்ளன லோ வவ்வளவையும் உண்டாக்கிவிடும். ஒருவனது கீர்த்தியையும், குற்றமற்ற செல்வத்தையும், ஒருமிக்க அழித்துவிடும். நற்புத்தியைப் போக்கித் துற்புத்தியை யுண்டாக்கும். அழியாத பேரின்பத்திற் கேதுவாகிய மோட்சவழியிற் செல்லவொட்டாமற் றடுத்து, அந்த கார வடிவமாகிய இரௌரவமுதலிய நரகங்களிலே கொண்டபோய்த் தள்ளிவிடும். இப்படிப்பட்ட காரியங்

களுக்கெல்லாம் ஏதுவாகவிருப்பதால், நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்து நமக்குக் காமத்தைப்பார்க்கிலும் கொடிய பகையான பொருள் வேறொன்றுமில்லை. கூசு

அஞ்சனவை வேற்க ணரிவையர்தம் பேராசை
நெஞ்சுபுகி நெருவர் நிலைமைத்தோ
எஞ்சல்புரி யாதுயிரை யெந்நாளு மீர்ந்திடுமால்
நஞ்சமினி தம்மவோர் நாளு நலியாதே.

(இ-ள்.) மைதீட்டப் பெற்றதும், கூர்மையாகிய வேல்போன்றதுமாகிய கண்களையுடைய பெண்களின் மேலுண்டாகும் மிகுந்த ஆசையானது, ஒருவனது மனத்திற் குடிகொள்ளுமாகில் மீளவும், ஒழியத்தக்க நிலைமையை யுடையதாகுமோ? அவனது உயிருக்கு உடனே மரணத்தைச்செய்யாமலே நாளாவர்த்தியில் வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணும். உலகத்தில் கொடிய தென்று சொல்லும் விஷமானது இப்பெண்களின்மேலுண்டாகும் ஆசையின்கொடுமையை நோக்குங் காலத்தில், இதைப்போல் பலநாளும் வருத்தாமல் உடனே கொன்றுவிடுவதால் அவ்விஷமே நல்லதாகும். கூசு

அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும் - வெம்பிச்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காமம்
அவற்றினு மஞ்சப் படும்.

(இ-ள்.) வில்லினின்றும் விடுபட்டுவரும் பாணங்களும், நெருப்பும், விளங்குகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனும், கோபித்து ஒருவரைச்சுட வாரம்பித்தாலும், தேகத்தின் மேற்புறத்தை மாத்திரஞ் சுடும், காமமோவெனில், ஒருவனது உள்ளத்தைத் தகித்து பல

வாறு துண்பப்படும்படி கொளுத்தலினாலே அவற்றைப் பார்க்கிலு மிக்காமத்திற்கே யாவரும் பயப்படுவார்கள்.

ஊரு ளெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகும் - நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யோளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

(இ-ள்.) நாமிருக்கும் ஊரிலிருந் துண்டாகும் செவந்த நிறத்தையுடைய நெருப்பானது நம்மைச்சுட வருமாகில் அதற்கு நாம் ஜலத்தில்முழுகித் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். காமத்தீயோவெனில், ஜலத்தில் முழுகி னாலும் மலைமுதலிய உன்னதஸ்தானங் களிற்போய் மறைந்திருந்தாலும் விடாமல் நம்மைத்தகிக்கும். ௬௬

வெகுளியே யுயிரக்கெலாம் வினைக்குந் தீவினை
வெகுளியே குணந்தவம் விரத மாய்க்குமால்
வெகுளியே யறிவினைச் சிதைக்கும் வெம்மைசால்
வெகுளியிற் கொடும்பகை வேறொன் றில்லையால்.

(இ-ள்.) கோபமே எப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் தீவினைப்பயன்களை யுண்டாக்குவதற் கேதுவாகும். கோபமானது, ஒருவரிடத்துள்ள சற்குணத்தையும் நல்ல தவத்தையும், விரதாநுஷ்டானங்களையும், அற வேயொழித்துவிடும். அந்தக்கோபமானது இயற்கை யாகவுண்டாகிய நல்லறிவைக் கெடுத்துவிடும். இப்படிப் பட்ட கோபத்தைப்பார்க்கிலும் கொடியபகையானது வேறொன்றுமில்லை.

எ 0

மூங்கிலிற் பிறந்த முழங்குதீ மூங்கின்
முதலற முறுக்குமா போலத்
தாங்கருஞ் சினத்தீ தன்னுளே பிறந்து
தன்னுறு கிளையெலாஞ் சாய்க்கும்

ஆங்கதன் வெம்மை யறிந்தவர் கமையா
 லதனையுள் ளடக்கவு மடங்கு
 தோங்கிய கோபத் தீயனை யொககு
 முட்பகை யுலகில்வே றுண்டோ.

(இ-ள்.) மூங்கிலீற்பிறந்து ஜொலிக்கின்ற தீயானது, அம்மூங்கிலிருந்த விடமுந் தெரியாதபடி முற்றும் எரித்துத் தகிப்பதுபோல, பொறுத்தற்கரிய கோபத்தீயானது ஒருவனது உள்ளத்திலேபிறந்து அவனையே யல்லாமல் அவனது சுற்றத்தாரையும் வருத்தும், அத்தகைய கோபத்தின் கொடுமையை யறிந்தவர்கள், பொறுமையினாலே அக் கோபத்தை மேன்மேலதிகரிக்க விடங்கொடாதடக்கவும், அடங்காமலோங்கிய கோபாக்கினியைப்போல உள்ளாக்குள்ளே பகையாயிருந்து கெடுப்பது இவ்வுலகில் வேறொன்றுமில்லை என

கோபத்தாற் கௌசிகன் நவத்தைக் கொட்டினான்
 கோபத்தா னகுடனுங் கோல மாற்றினான்
 கோபத்தா லிந்திரன் குவிசம் போக்கினான்
 கோபத்தா லிறந்தவர் கோடி கோடியே.

(இ-ள்.) கோபத்தினாலே விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியானவர் தாம் நெடுநாளாகச்செய்த தவப்பயனைத்தையுமொருங்கேயிழந்தார். கோபத்தினாலே நகுஷ மகாராஜன் நூறு அஸ்வமேத யாகங்களைச்செய்து சம்பாதித்த தேவேந்திரபட்டத்தை யிழந்தான். கோபத்தினாலே தேவேந்திரன் ஒருகாலத்திலே தனது வஜ்ராயுதத்தையிழந்தான். கோபத்தினாலே இவ்வுலகத்திலழிந்தவர்கள் கோடானுகோடி யாகும். எஉ.

விருந்தின னாக வொருவன்வந் தெதிரின்
 வியத்தனன் மொழியினிதுரைத்த
 றிருந்துற நோக்கல் வருகென வுரைத்த
 லெழுதல்முன் மகிழ்வன செப்பல்
 பொருந்துமற் றவன்ற னருகுற விருத்தல்
 போமெனிற் பின்செல்வ தாதல்
 பரிந்துநன் முகமன் வழங்கலிவ் வொன்பா
 னொழுக்கமும் வழிபடும் பண்பே.

(இ-ள்.) விருந்தாளியாக வொருவன் நாடிவரு
 வாளுகில், அவனைக்கண்டபோதே மனத்திற் சந்தோ
 ஷங்கொள்ளுதலும், இனிய பார்வையாகப்பார்த்தலும்,
 இருக்கைவிட்டெழுதலும், இன்சொற்சொல்லுதலும்,
 வாருங்கொன்றழைத்தலும், அவன் மனமகிழும்படி
 நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலும், அவனைதக்கவா
 சனத்திலிருத்தி சமீபத்திலிருந்து உபசரித்தலும்,
 அவன் மனங்கோணுதபடி உபசார வார்த்தைக ளடிக்
 கடி சொல்லுவதும், அவன் போரும் போது ஏழடி-
 தூரமாவது அவனைத் தொடர்ந்து சென்று வழிவிடு
 தலும் ஆகிய இவ்வொன்பதும் நல்லொழுக்கமுடைய
 இல்லறத்தான் செய்யவேண்டிய கடமைகளாம் என.

இணையறன இல்லிடத்தே கீழ்த்திசையிற்
 றலைவைக்க வினிய மாமன்
 மணிதிகழ்பொன் னெடுமாடத் துறைந்திடிற்றென்
 றிசையதனில் வைக்க வேண்டும்
 மணிபெறுவேற் றாருறையிற் குடதிசையின்
 மீதுவைப்ப ரதுவே யன்றி
 புணர்விலா துத்தரத்தே தலைவைத்துத்
 துயில்புரித லொண்ணு தாமால்.

(இ-ள்.) தனது சொந்த வீட்டில் ஒப்புற்ற கிழக்குத்திசையில் தலைவைத்துப் படுத்தல் வேண்டும். பொன்னுலமைத்த நவரத்ன கஜிதமாய் விளங்கும் மாமனார் வீட்டில் தெற்குத்திசையில் தலைவைத்துப்படுத்தல்வேண்டும். அன்னியகிராமங்களில் அழகு பொருந்திய மேற்குத்திசையில் தலைவைத்துப்படுத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சயனிப்பது தகுதியாமேயன்றி, அறிவினமாய் வடக்கே தலைவைத்துப்படுப்பது மிகவும் குற்றமாகும். எச

அன்பிலா நெஞ்ச மரும்பிணி யெனவு
மளவிலாப் பகைநகம் கெனவுந்
துன்பமா சோக மோகமே முதலாந்
துயரெலாம் விளைநில மெனவும்
இன்பவீ டெய்தா திடற்கிடை யூற
மிருளுமென் றியம்புவர் பெரியோர்
துன்பிலா விறைவர்க் கன்பிலா நெஞ்சே
துணையிலே துணையிலே யெனக்கே.

(இ-ள்) யாதொரு துன்பமும் இல்லாத சிவபெருமானிடத்தில் உண்மையன்பில்லாத மனமே! இவ்வுலகத்திலே, ஜீவகாருணிய மில்லாத மனமானது, நமக்குப் பொறுத்தற்கரிய விபாதிக் கொப்பாருமென்றும், மிக்க பகையுடையவர்க் கொப்பாருமென்றும், துன்பவடிவாக விளங்கிய சோகம், மோகம் முதலிய துயரங்கள் விளையப்பட்ட நிலத்திற் கொப்பாருமென்றும், பேரீன்பவீடடைவதற்கு இடையூறாக வுள்ளதெனவும், அந்த காரத்திற்குச் சமானமாகுமென்றும் பெரியோர் சொல்வார்கள். (அவர்கள் சொல்வதை யோசிக்குமிடத்து) எனக்கு வேறு துணை ஒருவரையுங்காணேன். எடு

கெட்டசாறு தவிடுகஞ்சி கிருமியுண்ட மாவறைக்
 கீரைவீர் தெளிந்தமோர் முறிந்தபாகு கிண்டிமா
 இட்டசோறு கோழியலுப்பி டாதபுற்கை யாயினும்
 எங்குமன்ப தாகதுங்க வின்பமாயி ருக்குமே
 பட்டபாகு பசுவீனெய்ப ருப்புமுக்க னிக்குழாம்
 பாளிதங்க டாளிதங்கள் பண்ணியார வகையுடன்
 அட்டபாற் குழம்புகன்ன லமுதமோடு முதவினும்
 அன்பினோட ளித்திடாத வசனமென்ன வசனமே.

(இ-ள்.) உப்பில்லாத புல்லரிசிச்சோறு, தவிடு
 கலந்த நொய்யரிசிக்கஞ்சி, நன்றாய்க்குத்தி ஆராய்ந்
 தெடாத கொழியலரிசிச்சாதம், பதமழிந்த மிளகு நீர்,
 புழுக்கடி யமைந்த அரைக் கீரைக்கட்டைத்துவட்டல்
 ஜலங்கலந்த மோர், பாகமுறைப்படிக்காய்ச்சப்படாத
 மாவினொலமைத்த கூழ்முதலியவை களாயிருந்தபோதி
 லும், அவற்றை ஒருவருக்கு அன்போடு போடும் பட்
 சத்தில், அதைப் புசிப்பவர்க்கு அது தேவாமிர்தம்
 போல இன்பத்தைத்தரும். அவ்வாறின்றி, பதத்திலிறக்
 கப்பட்ட சர்க்கரைப்பாகு, பசுவின்நெய், பருப்பு,
 வாழைக்கனி, பலாக்கனி மாங்கனி முதலிய கனிவர்க்
 கங்கள், நன்றாகச்செய்யப்பட்ட குழம்புகள், தாளிதங்
 கள், பலகாரவர்க்கங்கள், பாலைச் சுண்டக்காய்ச்சிச்
 சமைப்பதாகிய பாற்கரிக் குழம்பு, கருப்பஞ்சாறு,
 மற்றும் பால், தயிர் முதலிய விசேஷ போஜனமேயா
 யினும், உள்ளன்போடு போடாதபட்சத்தில், அதைப்
 புசிப்பவர்க்கு அவை யென்னபோஜனம்! என்னபோ
 ஜனம்!! திருப்தியானபோஜனமல்ல. எசு

மானிட னொருவன் றனக்கருஞ் செல்வம்
 வாய்க்கவென் றனுதின முயற்சி
 தானுஞற் றுவனேற் கடவுளு மதனைத்
 தந்தளிக் குவனதா லன்றே
 ஆனபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி
 யாக்குமம் முயற்சியல் லாமே
 ஈனமா ரின்மை புகுத்திடு மாவென்
 றியாருநன் குணர்தர நவில்வார்.

(இ-ள்.) ஒருமனிதன்தனக்கு மிகுந்தசெல்வமுண்டாகவேண்டுமென்று சதாகாலமும் விடாமுயற்சிசெய்துவருவானாகில், கடவுளும் அவனது விடாமுயற்சியைக்கண்டு சந்தோஷித்து, அவனது கோரிக்கையின் படிமிகுந்த செல்வத்தைக் கொடுத்திட்சிப்பார். அது பற்றியேயல்லவா? இவ்வுலகத்திலுள்ள மேதானியர்கள் “முயற்சி திருவினையாக்கு முயற்றின்மை இன்மைபுகுத்திடும” விடாமுயற்சி யானது செல்வத்தைக் கொடுக்குமென்றும், முயற்சி செய்யாமல் சும்மவிருத்தல், யாவரும் பழிக்கத்தக்க தரித்திரதசையைக் கொண்டு வந்து விடுமென்றும், இவ்வுலகத்தார் அறியும்படி சொல்வார்கள்.

எ எ

கடவுளீ குவனென் றெண்ணிகித் தியமுங்
 கருதுறு முயற்சிசெய் யானேல்
 அடலுறு செல்வ மடைகுவ னேகொ
 லருங்கலத் திட்டபா லடிசில்
 மீடலுறு கரத்தா லெடுத்திணு தெவங்
 வீங்கும்வெம் பசிப்பிணர் றியாழிப்பன
 உடல்பவந் தனக்கோ ராகர மஞ்
 முடனனி வாட்டுமெய்த் தவக்கேய்.

(இ-ள்.) இத்தேகமானது பிறப்புக்கிடமாயுள்ள தென் றறிந்து அதனைத், தவம், விரதம் முதலியவற்றால் வாடச்செய்கின்ற உண்மையாகிய. தவசிரேட்டனே! பசிரோயுடைய ஒருவனுக்கெதிரில் மேலான பாத்திரத்தில் பாலைகலந்த திவ்யன்னத்தை எடுத்துவைத்த போதிலும், அவன் அதைக் கையிலெடுத்துப் புசிக்கா விடின் அவனது பசிரோயை எவ்வாறு ஒழித்துக்கொள்ளுவான்? (அதுபோல) ஒருவன், எல்லாசம்பத்துக்களையும் கடவுள் தானே கொடுப்பானென்று நினைத்து எப்பொழுதும் யாதொரு முயற்சியும் செய்யாமல் வறியேயிருப்பானாகில், அவன் நினைத்தபடி சகலசம்பத்தையும் அடையக்கூடுமோ? (ஒருக்காலுங்கூடாது) என்பதை நீர் ஆலோசிப்பீராக. எ அ

மங்கையாகள் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினப் பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கைமதி வேணியரன் பாதார விதத்தில் வைத்தக்கால் காணலாங் காணக் கதி.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தவர்களே! நீங்கள், மங்கைப் பருவப் பெண்களினது அசுத்தமாகிய (நிதம்பத்திடத்தில்) வைத்திருக்கின்ற ஆசைப்பெருக்கத்தை, நூறு பாகமாகப் பங்கிட்டு அவற்றுள் ஒருபாகத்தளவாகிய ஆசையை, கங்காநதியையும், இளம்பிறைச் சந்திரனையும் தரித்த ஜடாபாரத்தையுமுடைய சிவபெருமானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் வைப்பீராகில், அதனால், ஒருவரு மடைதற்கரிதாகிய மோட்சசாம் பீராச்சியத்தை உடனேயடையலா மல்லவா? (அவ்வாறு செய்யாதிருத்தல் என்னபுத்தி யினம். எ கூ

மூத்திரத்தி ஞானையைப் பட்டமுடையோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்
வானைக்கா றீரீனா மண்ணைப் பிரித்துசெவ
ஞானக்கா லாசையறும்.

(இ-ள்.) மங்கையரது துற்கந்தம் வீசுகின்ற மூத்
திர மொழுகு மல்குலின்மே லிச்சைவைத்து, அதனால்
பலவித துன்பங்களையடைந்து முடிவில் தேகத்தையு
மிழந்தவர்களே இத்தனைபேரென்று கணக்கிட்டுச்
சொல்லமுடியாது. (அத்தகைய துராசையானது ஒரு
வனைவிட் டெப்போது நீங்குமெனில்) ஞானசாஸ்திரங்
களைப்படித்துத்தத்வ நிலையைத்தேர்ந்து, பிரிதிவு, அப்பு,
தேயு, வாயு, ஆகாசமென்கிற பஞ்சபூதங்களையும் தனக்
கன்னியமாகக் கண்டொழித்து, தான் சிவஸ்வரூபமாக
நிற்குங்காலத்தில் நீங்குமென் றறிவாயாக. அ0

செல்வத்தைப் பெற்றார் சினங்கடிந்து செல்வியராய்ப்
பல்கிளையும் வாடாமற் பாத்துண்டு - நல்லன
தான மறவாத தன்மையே லெதென்பர்
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு

(இ-ள்.) பூர்வ புண்ணியவசத்தால் செல்வ மிகுதி
பாகப்பெற்றவர், சாந்த சித்தமுடையவர்களாய், தங்க
ளுக்குக் கிடைத்தபொருளைப் (பத்து) பாகமாகப்பவ்
கிட்டு, சுற்றத்தவர் முதலாகிய பதின்மருக்குங் கொடுத்
துத் தானுமுண்டு, நன்மையைத் தருவதாகிய, பற்பல
தானதருமங்களையு மறவாமல் நடத்தி வருந்தன்மையு
முடையவர்களாய் இருப்பார்களாகில், அப்புண்ணிய
பலனை மறுமைக்குதவியாக மேலுலகத்தில் தேடி
வைக்கும் நிட்சேப மாகுமென்று மேலோர் சொல்வர்.

காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணுக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே -வீணுக்கென்
என்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்ற தையையோ
அன்பில்லா ளிட்ட வமுது.

(இ-ள்) ஐயையோ ! உள்ளன்பில்லாதவ ளிட்ட
அன்னத்தைப் பார்க்கக்கண் கூசுகின்றதே ! கையானது
அதையெடுக்கவும் நாணமடைகின்றதே! மாட்சிமைபொ
ருந்திய வாயானது திறந்துண்ணமாட்டே னென்கிற
தே ! வீணாக எனது எலும்புகளெல்லாம் பற்றியெரியா
கின்றது. அஉ

எறியென் றெதிர்திற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
அட்டிற் புகாதா ளருப்பிணி - அட்டதனை
உண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பே யிம்முலா
கொண்டானைக் கொல்லும் படை.

(இ-ள்.) கணவன் கோபிக்குங்காலத்தில், எறி
யென்று எதிர்த்துவந்து அஞ்சாமல் நிற்பவள், இய
மனுக்கொப்பாவள். அதிகாலையில் சமையல் வீட்டிற்
பிரவேசித்துச் சமையல்வேலைகளை முடிக்காதவள் கொ
டியவியாதி கட்டுகொப்பாவாள். அவ்வாறுசமைத்த போ
ஜனத்தைக் காலமறிந்து படையாதவள், வீட்டிலிருந்து
இல்வாழ்க்கையை நடத்தும் பேய்க் கொப்பாவாள்.
ஆகிய விம்முலாநும் தன்னைக்கொண்டகணவனைக்கொல்
லும் ஆபுதத்திற்கு ஒப்பாகும். அங்

மங்கையர் விருந்தினர் வயித்திய ரிரப்போர்
பங்குபிணி யானரொடு பாலகர் விருத்தர்
அங்கமறை வேதியரு மந்தசரு மன்னர்
தங்கன்குறை யால்வருமொர் தாழ்வுமறி யாரோ.

(இ-ள்.) இப்பூமியில், மங்கைப்பருவப் பெண்க
ளும், விருந்தாளிகளாக வருகின்றவர்களும், வைத்தி

யஞ் செய்பவர்களும், யாசகர்களும், வியாதிரினாலே
பீடிக்கப்பட்டவர்களும், சிறுகுழந்தைகளும், வயதில்
முதிர்ந்த விருத்தர்களும், வேத வேதாங்கங்களை புண
ர்ந்தபிராமணர்களும், கண்ணில்லாத குருடரும், அர
சர்களும், தாங்கள் செய்யுங் குற்றத்தினால் வரும் அவ
மானங்களை யோசித்து அறியமாட்டார்கள். அச

காலே மாலே யுறக்கமுங் காரிழை
கோல மேனி சூலைந்தபின் கூடலுஞ்
சாவி ராத்தயிர் சாதமொடுண்டினும்
மாவொடாகினு மாது பிரிவனே.

(இ-ள்.) சூரியேரதய காலமாகிய பிராய்மி முகூர்த்
தத்திலும், சூரியாஸ்தமன காலமாகிய மாலேக்காலத்தி
லும், நித்திரை செய்கின்றவர்களும், மாங்கல்வியதாச
ணத்தை யிழந்த கைம்பெண்களோடு புணர்ச்சி செய்
பவர்களும், இராக்காலத்தில், தயிரோடுகலந்த திவ்,
யான்னத்தைப் புசிப்பவர்களுமாகிய இவர்கள் திருமா
லுக் கொப்பானவர்களா யிருந்தாலும், அவர்களைவிட்டு,
அழகிய இலக்குமியானவள் உடனே நீங்கி விடுவாள்.

இஞ்சி நெல்லி யிலைக்கறி பாகற்காய்
கஞ்சி வெண்டயிர் கங்கு வருந்திடில்
பிஞ்சி பூமகள் போயுடன மூத்தவள்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவி நடிப்பனே.

(இ-ள்.) இஞ்சி, நெல்லிக்காய், எவ்வகைப்பட்ட
கீரைகள், பாகற்காய், கஞ்சி, நல்லதயிர், ஆகிய இவ்
வஸ்த்துக்களை இராக்காலங்களில் ஒருவன் புசிப்பானா
யின், அவனைவிட்டு இலக்குமியானவள் உடனே வில
கிப்போவது மல்லாமல், அவளுக்கு மூத்தவளாகிய
மூதேவியானவள் அவனிடத்திலே சாந்நித்தியமாக
வந்து தங்கி வெகு ஆடம்பரத்துடன் வாழ்வாள்.

நூதனக் கலவி தலைநூல் லை யில்லா ளாகும்
 மாதசெய் மதன லீலை வசையப்பார்த் தைய மாகக்
 காதலன் றெளியத் தானக் களிற்றினைப் பிறக்கும் போதே
 கோதறு சிங்கக் குட்டி பாய்ந்திடக் கோட்டி னானே.

(இ-ள்.) நெடுநாட்பழகிய தலைவன் தலைவிகளில்
 நூல்போன்ற நுட்பமாகிய இடையையுடைய நாயகியா
 னவள் இதுவரையில் அனுபவித்தறியாத நூதனமாகிய
 வேர்கலவித்தொழிலால் நாயகனை மகிழ்விக்க, அது
 கண்டநாயகன், இவ்வித அரியகலவிக் கரணபோகநலத்
 தையிலெவ்வா றறிந்தாளென்று, அவள்மேல் மிகுந்த
 சந்தேகங்கொண்ட நாயகனது விபரீ தக்கொள்கையை
 யந்நாயகியறிந்து அவனது மனச்சந்தேகம் நீங்குவ
 தற்கு யாதுசெய்யலாமென்று தனக்குள் யோசித்து,
 வாய்திறந்து யாதொன்றுஞ்சொல்லாமல் அச்சந்தேகம்
 நீங்குவதற்காக, மதஜலத்தைப் பொழிகின்ற பெருத்
 தவோர் ஆண்பானையின்மேல், அன்றுபிறந்த இளமை
 யாகிய வேர்சிங்கக்குட்டி அஞ்சாமற் பாய்ந்தபாவனை
 யாக ஓர் படம் எழுதி அவனுக்கு முன்வைத்தாள்.

வலிய பெரிய யானையையும் ஓ ரீளஞ்சிங்கம்
 பாய்ந்துகொல்வது ஜாதி யியற்கையேயல்லாமல் ஒருவர்
 கற்பிப்பதல்ல, அதுபோலவே, கலவிக்கரணகற்பங்
 கள் ஒருவர் கற்பியாமலே சித்தத்தமைவது சுபாவ
 மென்பதைக் குறிப்பித்தபடி. அசு

மலையென்னும் வினைதீர மறுவற்ற புனல் மூழ்கி
 அலைகின்ற முழுமுட ரறிவென்ன வறிவென்ன
 புலையன்றன் மலமுண்ணு மெனையுண்ணும் புலயர்க்குக்
 குலமென்ன நலமென்ன கூகுவென் றனகோழி.

(இ-ள்.) மலைபோன்ற பாவங்களைத்தேடி, அவை யொழியுமாறு குற்றமற்ற கங்கைமுதலிய புண்யநதிக ளில் ஸ்நானஞ்செய் தலைகின்ற மூடர்களே! உங்களு டைய புத்தி யென்னபுத்தி! அற்பபுத்தியேயாம் ஜாதி யிற் றுழந்தவ னென்றும்மால் நினைக்கப்பட்ட பறைய னது மலத்தைப்புசித்துப் பசினோய் நீங்கி கொழுமைய டைந்திருக்கிற என்னைக் கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் புசிக் கின்ற புலையாகிய உங்களுக்கு, ஜாதிபேதமென்ன? ஆசாரமென்ன? இதைநோக்கில் ஆச்சரியமாக விருக் கின்றதென்று, சொல்வதுபோல கூகுவென்று கோழி யானது கூவிற்று.

அஎ

நிறைபொரு ளுடையவர் நிந்தை சொல்லினு முறையுறு வழக்கென மொழிந்து போற்றுவர் வறுமைமிக் குடையவர் வழங்கும் வாய்மொழி அறமொழி யாகினு மதனை யெள்ளுவர்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திற் செல்வமிகுதியாயுள்ளவர் கள் சொல்லத்தகாத பழிச்சொற்களை ஒருவர்மேற் சொன்னபோதிலும், அதை உலகத்தார் சாதாரண வார்த்தையாகவே நினைத் தங்கீகரிப்பர்-கையில் பொரு ளில்லாத தரித்திரர்சளுடைய வாயிலிருந்து வருஞ் சொற்கள் தருமங்களை விளக்கும் இரிய சொற்களாயி ருந்தபோதிலும், அவனை இகழ்ந்து பேசுவார்கள் (இது உலக சுபாவம்)

அஅ

தட்டா னிடத்தினிற் றங்கப் பணிகள் சமைப்பதுவும் வட்டாடு வாரைத் திருத்தநன் மார்க்கத்தில் வைப்பதுவும் பட்டாங்கு காகிதப் புத்தக மச்சிற் பதிப்பதுவும் தொட்டார் மனத்தைப் பலவாறு நானுந் துயர்செய்யுமே.

(இ-ள்.) பொன்வேலைசெய்கிற தட்டார்களிடத் தில் பொன்னுபரணங்கள் செய்துகொள்ள எத்தனிப்

பதும், சொக்கட்டான் முதலிய வட்டாடுந்தொழிலு
டையவர்களுக்கு (அதன லுண்டாகுங் கெடுதிகளை
பெடுத்தக்காட்டி) அவர்கள் மனத்தைத் திருத்தி சன்
மார்க்வழியில் நடத்தத்தொடங்குவதும், உண்மையா
கிய நீதிசாஸ்திரங்களை, நல்லகடிதத்தில் அச்சிற் பதிப்
பிக்க வாரம்பிப்பதும் ஆகிய இத்தொழில்களை யாரொ
ருவர் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்களோ அவர்கள் மனத்
தைப் பலநாளார் துன்பத்திற்கே யிடமாக்கி வருத்தப்ப
படுத்தும்.

ஆசா

வெள்ளத்தே போகாது வெந்தணவில் வேகாது
கொள்ளத்தான் போகாது கொடுத்தாலுங் குறையாது
கள்ளருக்கு மெட்டாது காவலுக்கு ளமையாது
உள்ளத்தே பொருளிடுக்க வூரி லுழைத் துழல்வானேன்.

(இ-ள்.) ஐயப் பெருக்கத்தினாலே அடித்துக்
கொண்டு போகப்படாததும், வெப்பத்தை யுடைய அக்
கினியினால் சுடப்படாததும், எவ்வளவு வெடுத்தபோதி
லும் குறைவுபடாததும், பிறருக்கு பக்குவமற்றதும்
எடுத்தெடுத்துக் கொடுத்தாலுங் குறைவுபடாததும்
கிய மேலானபொருள், உள்ளமென்று சொல்லப்பட்ட
இருதயகமலத்திலே நிறைந்திருக்கவும் (அதையறிந்
தெடுத் தனுபவித்துப் பரமசுகத்தை யடையாமல்)
வீணை அற்பசுகத்தைநாடி இவ்வுலகத்தில் வீணுக்கு
ழைத்து உழல்வதா லென்ன பலன்? சு0

பாலுக்குச் சர்க்கரை யில்லையென் பார்க்கும் பருக்கையற்ற
கூழுக்குப் போடவுப்பில்லையென் பார்க்கும் குத்தித்தைத்த
காலுக்குத் தோற்செருப் பில்லையென் பார்க்கும் கணகதண்டி
மேலுக்குப் பஞ்சணையில்லையென் பார்க்கும் விசனமொன்றே.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்த, பாலிலே கலந்து சாப்பிடச் சர்க்கரை இல்லையென்று சிந்திப்பவர்க்கும், நொய்யரிசியாலாகும் சோற்றுப்பருக்கையென்பதேயில்லாதவெறுமையாகிய கூழிலேபோட்டுக்கரைத்துச் சாப்பிடுதற்கு உப்பில்லையென்று நினைப்பவருக்கும், சூரியனது வெப்பங் காலிலேறாதபடி தரித்துக்கொள்வதற்கு, குத்திக்குத்தித்தே தாலினுற் றைக்கப்பகட்ட பழைய செருப்பேனு மில்லையென்று வருந்துகின்றவர் களுக்கும், பொன்மயமாகச் செய்யப்பட்ட பல்லக்கின்மேல் ளிரிப்பதற்கு இலவம்பஞ்சினுற் செய்யப்பட்ட மெத்தை ஒன்றில்லையென்று யெண்ணுபவர்களுக்கும், அவ்வவற்றாலுண்டாகும் விசனமானது ஒரோ தன்மையதாகவே யிருக்கின்றது. கூக

பொய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் வெற்றியா
மவநகருப் பொய்யா காத
மெய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் தேய்பிறைபோற்
றவாயுறையு நிடியண் டாகும்
துய்யதாய தந்தையர்சுருப் பொய்யுரைத்தால்
வறுமைபிணி தொலையா வென்றும்
உய்யவரு டேசிகற்குப் பொய்யுரைத்தா
னரகமது வண்மை தானே.

(இ-ள்) சதாகாலமும் பொய்யே பேசுகின்றவர்களிடத்தில் பொய் பேசுகின்றவர்களுக்கே ஐயமுண்டாகும், பொய்யென்பதைக் கனவிலும் நினைவாத சத்தியவான்களிடத்தில் ஒருவன் பொய்வார்த்தை பேசுவானாகில் ஆவன்செய்த தவமுதலிய சற்கருமங்களெல்லாம் கிருஷ்ணபட்சத்துச் சந்திரனது கலைகள் தேய்வது போற் குறைவுபட் டழிவதுமல்லாமல் அதனால் தரித்திரமும் வந்துசேரும். மனத்திற்களங்க மென்பதேயில்

லாத தாய்தந்தைகளிடத்தில் பொய் பேசுவானாகில் அவன் தரித்திரத்தினால் பீடிக்கப்படுவதுமன்றி எப்போதும் நீங்காத வியாதியினாலும் வருத்தமடைவான். (ஜனனமரண துக்கங்களினின்றும்) நீங்கும்படிக்குக் கிருபைசெய்தருளிய பரமாசாரியனிடத்தில் பொய்பேசுவானாகில் அவன் (ரொளரவமுதலிய) நரகங்களிலே வீழ்ந்து வருந்துவது சத்தியமாகும். கூஉ

தரித்திர மென்பிணி தான்வந் துற்றிடில்
கருத்தழிந் துண்பதந் காவி கலங்குவார்
மருந்துள வோவெனின் மாநி லத்திலை
பொருத்தவொண் செல்வமென் மருந்திற் போகுமே.

(இ-ள்.) மிகுந்த செல்வர்களா யிருந்தாலும். தரித்திரமென்று சொல்லப்பட்ட கொடிய நோயானதுவந்து சேருமாகில், அவனது எண்ணங்களெல்லா மொருமிக்க வினையழிந்துபடுவனேக்குண்பதற்கன்னமுமில்லாமல் உயிர்பதைதது நடுங்கிவருந்துவார்கள். இப்பெரிய பூமியில் அவ்வியாதியையறவே டொழிக்கத்தக்க மருந்துகள் ஏதாவதுண்டோவென்று யோசிக்குமிடத்து வேறு எந்தமருந்தையுங் காண்கிலோம். முன்னடைந்திருந்த அழகிய செல்வமாகிய மருந்துகிடைக்குமேயாகில், அதனால் அவ்வியாதி முற்றுந் தீர்ந்துவிடும். கூஉ

பொலிவளந் தங்கிய புலியிற் றுணுண்டும்
பலிபிறர்க் கிட்டுமே பயன்றுவ் வான்பொருள்
வலியிலாப் பேடிசை வாள்கொலாணென
அலியினை மேவிய வரம்பை யேகொலோ.

(இ-ள்.) மேலாகிய வைந்திணைவளனு மமையப் பெற்ற விப்பூமியின்கண், தானும் வயிறூர வுண்டும்,

யாசகர் முதலானவர்களுக்கும் இல்லையென்மும் கொடுத்தும் அவற்றாலுண்டான இம்மை மறுபைப் பயன்களை அடையாதவனிடத்தில் (பூர்வ புண்ணிய வசத்தாற்) கிடைத்திருக்கும்பொருள், வல்லமையில்லாத பேடிகையி லகப்பட்ட வாளாயுதத்தை யொக்குமோ, அல்லது ஆண்தன்மையினை யுடையவ னென்று நம்பி, (புருஷத்வமில்லாத) அலியோடு சம்பந்தப்பட்ட, அரம்பையென்னும் பெண்ணையொக்குமோ அறியேம். பேடிகைவாரும், அலியோடு சம்பந்தப் பட்டபெண்களும் பயனடையா வாறுபோல அப்பொருளும் பயன்படாவென்பது கருத்து. கூச

சண்பகபாண்டியன் தன்கருத்தறிந்து பாடுபவர்கட்க்கு கொடுப்பதாகக் கட்டிய பொற்கிழியைப்பெற விரும்பிய தருமியென்னும் பிராமணனுக்காக, மதுரைச் சொக்கநாதப்பெருமான றிருவாய் மலர்ந் தருளியது.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே.

(இ-ள்.) சோலைகளிலுள்ள புஷ்பங்களின் வாசனைகளை ஆராய்ந்தறிந் தனுபவிக்கும் பெருவாழ்வையும், அழகிய சிறகுகளையுமுடைய வண்டே நீ விருப்பத்தின்படி சொல்லாமல் (உள்ளபடியே) கண்டதைச் சொல்வாயாக. பழகிய பொருளோடு பொருந்தி நட்பினால், மயில்போன்ற சாலை, பெருங்கிய தந்த பந்திகளையுமுடைய பெண்கள் உட்கூலிவிருந்து இயற்கையாக

வுண்டாகின்ற நல்லவாசனையைப்போல, நீயறிந்த புஷ்பங்களுள் எந்தபுஷ்பத்திற்காவது வாசனையுண்டோ சொல்வாயாக. கூடு

ஒளவை, பொற்கிழியலும்படி. பாடிய வெண்பா.

ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர் - பூத்தமலர்த
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.

(இ-ள்.) மலர்ந்த குளிர்ச்சியாகிய தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற திருமகளே! இவ்வுலகத்திலுள்ள மாறுடர்களுள், கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்த பெரி யோர்கள் கூடிய சபையிற்போய் உட்காரும்படியான யோக்கியதையுடையவர்கள், ஞாற்றிலொருவரும், அவர்களுளும் வித்துவான் களாயுள்ளவர்கள், ஆயிரத்திலொருவரும், விவகித்துவான்களுள்ளும் (யாதாமொருவிஷயத்தை யெடுத்துத் திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களைக் காட்டிவிவரித்து) வார்த்தைசொல்லத்தக்கவர்கள் பதினாயிரத்திலொருவரும், அதற்கைய வியாக்கியான கர்த்தாக்களின் கல்வியருமையறிந்து பொருளுதவி செய்யத்தக்க) தாதாக்கள் கோடியிலொருவரும், உண்டாயிருப்பது உண்மையானால், உண்டென்பதற்கடையாளமாக நீ யறுபடு. கூடு

இதுவுமது.

தண்டாமலீவது தாளாண்மை சண்டி
யடுத்தக்கா லீவது வண்மை - அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்ற லீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
சுயானெச்சம் போலறு.

(இ-ள்.) (ஒருவர் வாய்திறந்து) கேட்பதற்குமுன்னே, அவரது குறிப்பறிந்து கொடுத்தலே நன்கொடையாகும். அடுத்து வாய்திறந்து கேட்டபின் கொடுத்தல், ஈகையாம். ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமும் அவர்கள் பின்தொடர்ந்துபோய் கேட்டபின்னர்க் கொடுப்பது நடைகூலியாம், பின்னே தொடர்ந்து போய்க் கேட்டுங் கொடாத உலோபிகளது சந்தகி எவ்வாறு அற்றொழியுமோ அவ்வாறு அறுபடுவாய். கூஎ

இதுவுமது.

உள்ள வழக்கிருக்க வூரார் பொது விருக்கத் தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி - எள்ளளவுக் கைக்கூலி தான்வாங்குங் காலறுவன் றன்கினையும் எச்சமறு மென்ற லறு.

(இ-ள்) உண்மையாகிய வழக்கிருக்கவும், அதுகளை நியாயவழியாகத் தீர்ப்பதற்கு அவ்வவ்வூரிலுள்ள நியாயசபையா ரிருக்கவும், உபையவா திகளில் ஒருவன் கொடுக்கும் கைக்கூலிக்காகத் தான் முனைந்து வந்துபோகி, உண்மையான வழக்கையும்பொய்வழக்கென்று நினைத்துத் தள்ளிவிடும்படி செய்து அதனால் சந்ததியற்றுப் போவானது சுற்றமும் சந்ததியும் அற்றுப்போவது நிச்சயமானால் நீயும் அறுபடுவாய். கூஅ

இதுவுமது

வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி வழக்கை யழிவுமுக்குச் செய்தோன் - வழக்கிழந்தோன் சுற்றமும் தானும் தொடர்ந்தமுத கண்ணீரால் எச்சமறு மென்ற லறு.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய வழக்கைக் கொண்டு வந்தவனிருக்க அமறுக் குதவிசெய்யாமல், செல்வ மிகுதியாகவுடைய பொய் வழக்குக்காரனோடு சேர்ந்து

உண்மையான வழக்கையும் பொய்வழக் காடுப்படி செய்பவன் எவனோ அவன் சந்ததி வழக்கை யிழந்த வனும் அவனைச் சார்ந்த பந்துக்களும் ஒன்றாய்க் கூடியமுத கண்ணீரினால், யற்றொழிவது நிச்சயமானால் நீயும் அறுபடுவாய். கூசு

படைதனக்கு யானை வனப்பாகும் பெண்ணின்
இடைதனக்கு துண்மை வனப்பாம் - நடைதனக்குக்
கோடா மொழிவகுப்புக் கோற்கதுவே சேசவர்க்கு
வாடாத வன்கண் வனப்பு.

(இ-ள்.) டானைப்படைகளை அதிகமாகப் பெற்றிருப்பதே சேனைக்கழகாகும். அதிநுட்பமா யமைந்திருத்தலே பெண்களின் இடைக்கு அழகாகும், நல்லொழுக்கத்திற்கும், நீதி தவறாமல் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனுக்கும், பகஷ்பாதமின்றி நடுநிலையாகப் பேசுவதேயழகாகும். யுத்தவீரனுக்கு யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாமையும், குறைவில்லாமையுமே அழகாகும்.

கண்வனப்புக் கண்ணோட்டங் கால்வனப்புச் செல்லாமை
எண்வனப் பித்துணையா மென்றுரைத்தல் - பண்வனப்புக்
கேட்டாரன் றென்றல் கிளர்வேந்தன் றன்னோடு
வாட்டானன் றென்றல் வனப்பு.

(இ-ள்.) தாட்சண்ணிய முண்டாயிருத்தலே கண்ணுக்கழகாகும். யாசகத்துக்கென்று ஒருவரிடத்திற் போகாமலிருப்பதே காலுக்கழகாகும். இவ்வளவென்று தவறாமல் கணக்கிட்டுச் சொல்லுந்திறமே கணித சாஸ்திரப் பயிற்சிக்கு அழகாகும். கேட்பவர்களெல்லாரும் காதுக்கினிப்பா யிருக்கின்ற தென்றுபுகழ்தலே ஒருவன்கற்ற சங்கீதத்திற் கழகாகும். தேசத்திலுள்ள குடிகளை வருத்தாம லரசாட்சி செய்கின்ற இவ்வர

சனது ஆளுகையே செங்கோலாட்சி யென்று யாவரும்
புகழ்தலே பராக்கிரமத்தை யுடைய அரசனது ஆளு
கைக் கழகாகும். ௧0௧

கற்புடைய பெண்ணமிர்தவ் கற்றடங்கி னுணமிர்தம்
கற்புடைய நாடமிர்தந் நாட்டுக்கு - கற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனும்
ஆகவே செய்யி மிமிாது.

(இ-ள்.) கற்புநெறிவழுவாமல் பதிவிர்தா தரும
த்தை பாதுகாத்துவரும் மனைவியே, கணவனுக்கமிர்
தத்திற்கொப்பாவாள். சகலசாஸ்திரங்களையும் நன்றாக
க்கற்று மடக்கமுடையவராயிருக்கும் வித்வான்களே
அமிர்தத்துக்கொப்பாவார். நீர்வளமுதலிய சகலவளப்
பழம்பொருந்திய தேசமே அதில்வசிக்கும் குடிகளுக்
கமிர் தத்திற்கொப்பாகும். வளம்பொருந்திய நாட்டுக்கு
மேகமண்டலத்தை யளாவிய வெற்றிக்கொடியையுடைய
நற்குணமுள்ள அரசனே அமிர்தத்திற்கொப்பாவான்.

கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான்
குடிக்கத்தான் சுற்பித் தானு
இல்லைத்தான் பொண்ணைத்தா னெனக்குத்தான்
கொடுத்துத்தா னிரட்சித் தானு
அல்லைத்தான் சொல்லித்தா னுரைத்தா
னுவத்தா னையோ வெங்கும்
பல்லைத்தான் நிறக்கத்தான் பதுமத்தான்
புவியிற்றான் பண்ணி னானே.

(இ-ள்.) தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரம
தேவன் இவ்வுலகத்தில் கல்லையும் மண்ணையும் காய்ச்சிக்
குடிக்கும்படியான திறத்தையாவ தெனக்குண்டாக்கி
வைத்தானு! அவ்வாறு செய்யா விட்டாலும் மிகுந்த

திரவியத... தயாவது கொடுத்துக் காப்பாற்றினா! எனது கன்பத்தை யாரிடத்திற் சொல்லி எவரை நொந்துகாள்வேன். ஐமையோ! போகத்தகாத விடங்குளிலெனாமபோய்ப் பல்லைத்திறந்து கெஞ்சும்படி என்னைப் பிறப்பித்தான். எனது குறையை என்ன வென்று சொல்வேன்.

அருமையும் பெருமை தானு மறிந்துடன் படுவர் தம்மால் இருமையு பொருமை யாகு மினபுறற் கேது வுண்டாம் பரிவிவாச் சகுனி போலப் பண்புகெட்டவர்க டம்பால் ஒருமையி னிரய மெய்துமேதுவே யுயரு மன்றே.

(இ-ள்) ஒருவனது அருமைபெருமைகளையறிந்து அதற்கேற்றபடி இவ்வுலகவின்பமும், மேலுலகவின்ப முமாகிய விசண்டும் ஒருங்கே யடைதற்குரியகாரணமா யுள்ள புண்ணிய கர்யங்கள் மென்மேலும் வளரும். கொஞ்சமும் அன்பில்லாத சகுனியைப் போன்ற குணங்கொண்ட துன்மார்க்கர் களுடைய சினேகத்தால் இவ்வுலக சுகிலேயே சதாகாலமும் நரகத்தை யடைவதற்குக் காரணமாயுள்ள பாபகர்யங்களே நானுக்கு நாள் விர்த்தியாகும். ௧0௪

விஞ்சைய ரருமை சன்னை விஞ்சைய ரறிய வேண்டும் புன்செய லறிவி லீனா புகழ்ந்ததை யறியா ரென்போல் விஞ்சிய மகப்பெ ருளவ வேதனை மலடி தானுங் கிஞ்சித மறாதி டான்போ லிருந்திடுங் கேள்வி தானே.

(இ-ள்) ஒவ்வொரு விதத்தையின் அருமையை அவ்வவ்விதத்திற்கு தேர்ந்தபண்டி தரையறிவார்கள். தகாத காரியங்களை யே செய்யத்தக்க அறிவில்லாத மூடர்கள் அவ்விதத்தைகளின் அருமைபெருமை களைச் சற்று மறி யார்கள். அஃதெப்படி யெனில், புத்திரர் களைப்பெருத

மலடியானவள் புதல்வர்களைப் பெறு தலினாலுண்டா
கும் பிரசவநோயின் அருமைடைக் கிஞ்சிற்று மறியாத
வாறுபோலாம். ௧00

கடாவி ஞ்சமர்ச் கனத்தினு மடந்தைய ரிடத்தும்
விடாம லோசிய சவிதைபா ராட்டிய விடத்தும்
கடாவிநிஞ்சிறு பிந்தோக ணவிலுமவ விடத்தும்
அடாவெனுஞ்சோலை யின்சொலா மதிப்பர்கற் றறிந்தோர்.

(இ-ள்.) நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த மேலோர்கள்
ஆட்டுக்கடாக்களை யொன்றோடொன்று சண்டசெய்
யும்படி விடுகின்ற இடங்களிலுர், பருவநாயகிகளோடு
கூடியனுபவிக்கும் சம்போக சிங்கார வார்த்தைகளைப்
பேசுமிடத்தும், சதாகாலமும் ஒருவர்பாடிய செய்யுளி
லமைந்த சொன்னயம் பொருணயங்களை டெடுத்து
வியந்துபேசுங்காலத்திலும், சிறுநடைகளையுடைய சிறு
குழந்தைகள் தங்கள் மதலைபொழியினாற் பேசும்போ
தும், மரிமாதைக் குறைவான அடா என்கிற வார்த்
தையை இனிய சொல்லாகவே பாராட்டிச் சந்தோஷப்
படுவார்கள். ௧0௧

எண்ணுக்கு முப்பத் திரண்டிபற் காட்டி யிசையுடனே
பண்ணுச் செதமிழ்ப் பாடிவந் தாலுயிப் பாரிலுள்ளோர்
அண்ணந்து கேட்ப ரழகழகென்ப ரசனயிறகு
சண்ணம்பு பட்ட விலையுங்கொ டார்கவி சொன்னவர்க்கே.

(இ-ள்.) பண் முதலிய நல்ல, விராகத் தகுதிகள
மைந்த செவ்விய தமிழ்ப்பாட்டை ஒருவர்பேல் பாடிக்
கொண்டுவந்து, கனது முப்பத்திரண்டு பற்களும் தெரி
யும்படி, வாய்திறந்து கேட்பவர்கள் வியக்கும்படிப் பிர
சங்கித்தபோதிலும், இவ்விலகத்திலுள்ள தற்காலச்செ
ல்வர்கள் அவர்கள் சொல்லும் பாட்டை நன்று நன்று
என்றுகேட்டுக்கொண்டேவந்துமுடிவில் அக்கவியைப்

பாடிக்கொண்டுவந்த பாவலருக்கு, சுண்ணாம்புவைத்த
ஒர்வெற்றிலையேனுங் கொடுக்க மாட்டார்கள். இதுகலி
காலப் புதுமை. ௧௦௭

கார்படைத்த கரதலத்தான் றுரைதிருவேங் கடமளித்த
கண்ண வெங்கும்
பேர்படைத்த வானந்த ரங்கமகி பாலாநின்
பிரம்பூர் நாட்டில்
நேரிழைக்கு விழியேழு முலையாறு காலைந்து
நெற்றி நான்கு
பாரிடத்தி லிப்புதுமை கண்டெவந்தே னிதன்பயனைப்
பகர்ந்தி டாயே.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்போல் பிரதியுபகாரத்தை
நாடாமற் கொடுக்கின்ற கையினையும், பிரபு வென்று
யாவரும் புகழத்தக்க சிறப்பினையுமுடைய திருவேங்க
டமென்னும் வள்ளல் தவஞ்செய்துபெற்ற தியாகத்தில்
கர்னலுக்கொப்பாகிய புத்திரனே! எவ் விடத்திலுங்
கீர்த்தியைப் பிரபலமாக நாட்டிய ஆனந்தரங்கன்
என்று சொல்லப்பட்ட! இயற்பெயரினையுடைய பூபா
லனே! நீ குடியிருந்துவாழும் பிரம்பூர் என்று சொல்லப்
பட்ட நாட்டிலே ஒரு பெண்ணுக்கு, ஏழு கண்களும்
ஆறுமுலையும், ஐந்துகாதும், நான்கு நெற்றியும் உண்
டாயிருப்பதாகிய இவ்வித அதிசயத்தைப்பார்த்துவந்
தேன்! இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்களரியும்படி இதன்பொ
ருள் இன்னதென்றெடுத்துச் சொல்வாயாக.

ஆயிழை என்றது, கன்னியாராகியை. விழிஏழு
என்றது, கன்னியாராசிக்கு ஏழாவதுராசி மீனமாத
லின், கண்மீன்போலவும், ஆறாவதுராசி சும்பமாதலின்
முலைகுடம்போலவும், ஐந்தாவதுராசி மகரமாதலின்
காதமகரமீன்போலவும், நான்காவதுராசி தனுசு ஆத

லின் நெற்றி வில்போலவும், இருக்கக்கண்டேன் என்பது பொருள். க0அ

பொருளொன்றே நான்றந்த திவட்கதற்கில் லாமைபிணி
பொய் புரட்டு

மருளொன்று கட்காமங் கொலைகளவு சூழுவசை
மரணத் தோடும்

இருளொன்று நரகமின்னு மிவள்பானங் கொண்டதற்கோ
ரிலக்க முண்டோ

தெருளொன்றும் பாரினம்போற் சமர்த்தாக்கொண் டெவர்
உணிகஞ் செய்ய வல்வார்.

(இ-ள்.) நான், என்னால் விரும்பப்பட்ட இந்தமுலைவிலைப் பெண்ணுக்குக் கொடுத்தது பொருள் ஒன்று மாத் திரமேயாகும். அவ்வாறு கொடுத்த பொருளுக்குப் பிரதிபலனாக அவளிடத்திலிருந்து நான் வாங்கிய சரக்குகளோ, சரித்திரம், வெள்ளை, கொறுக்குழுதலிய தூர்வியாதிகள், பொய், புரட்டுகள், மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய சுறாபானம், காமம், கொலை, களவு, சூது, பலவிதமான ஏயப்பேச்சுகள், மரணமுதலிய வற்றோடும் மேலுலகத்திலுபவிப்பதாகிய லாசராய நாகங்கள், இன்னமும் இவளிடத்திலிருந்து நான் வாங்கியசரக்குகளைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாது. ஞானத்தை யடைவதற் கேதுவாகிய இப்பூமியில் என்னைப்போல் அதிகாரதூர்யமாக (ஒருபொருளைக்கொடுத்து பலசரக்குகள் வாங்கி) வர்த்தகஞ்செய்யத்தக்க வியாபாரிகள் யாரிருக்கின்றார்கள்? ஒருவருமில்லை. க0க

பசையறவெம் மாலியன்னாள் கைப்பொருளை லாம்பறிக்கப்

பசியா னானகு

நிசைமுதமு கோக்கலாற் றிசைமுகளு றேம்வாயிற்

நீயா ளிட்ட

வ்சையான மண்ணுண்டு மாயனா னேவ்கையீல்
 வாங்கு மோட்டால்
 இசைமேவு மீசனா னேம்புவியி னமையொப்பா
 ரெவர்தா மம்மா.

(இ-ள்.) இப்பூவுலகத்தில் எனது உயிர்போன்ற
 இப் பெண்ணானவள், கிஞ்சிற்றும் பசையென்பதில்லா
 தொழியும்படி என் கையிலிருந்த பற்பலவிதமாகிய
 பொருள்கள் யாவற்றையும், (ஆசைவார்த்தைகளால்)
 மயக்கி அபசரித்துக்கொள்ள, பின்பு யாதொருவழியு
 மின்றி மனம்வருந்துகையில், கொடிய பசிரோயானது
 வந்து வருத்த அப்பசிக் கன்னமளிப்பவர் யாரோனா
 முண்டோவென்று நான்கு திசைமுகமும் (நான்குதிக்
 காகிய இடங்கள்தோறும்) திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்த
 லினால் திசைமுகனென்று சொல்லப்பட்ட பிரமதேவ
 னுக்கொப்பாயினேன். என்வாயிலே அக்கொடுமை
 யுள்ள பாதகிபோட்ட ப்லவிததிட்டுகளாகிய மண்ணைப்
 புசித்து திருமாலுக் கொப்பாயினேன், அக்கொடிய
 வள் நான்கொடுத்த பொருளுக்குப் பிரதிபலனாகக்
 கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டதாகியகையிலுள்ளவோட்டி
 னால் யாவரும் புகழும் பரமசிவனுமாயினேன். இவ்
 வாறு மும்மூர்த்திகளுக்குஞ் சமானமா யுள்ளவர்கள்
 என்னைத்தவிர வேறு ஒருவருண்டோ சொல்வாயாக.

மற்றொரு வனைச்சேர் மாதிறந் தாலும்

வசைநிற்கு முலகமுன் ளளவும்

சுற்றமும் வாழ்வுந் துணையுமே நீங்குஞ்

சோரநா யகனுமே மதியான்

பெற்றசந் ததியு மிழிவுறு மாண்ட

பின்னுறுங் கொடுவெரி நரகம்

சுற்றுகே ரங்கொள் சுசத்தினால் வினையுந்

தன்மையீ தரிவையீ ருணர்வீர்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திலே கற்பிலக்கணமில்லாத பெண்களே, தன்புருஷனைவிட்டு வேறுபுருஷனை சதமென்று நமசி அவனோடு கலந்து அற்பசகத்தை யனுபவிக்கும் பெண்கள் (உயிரோடு கூடியிருக்கும் பொழுது மாத்திரமல்ல) இறந்தபின்னும் (விபசாரி) யென்றிகழப்பட்ட பழிச்சொல்லழியாமல் கிளைபெற்றிருக்கும். உலகமுள்ளளவும் அவளது உறவின்புறையாரும், அவளது இல்வாழ்க்கையும், உயிர்த்துணையான கணவனும், அவளைவிட்டு நீங்கிவிடுவார்கள். அவளால் சதமென்று நம்பப்பட்ட சோரநாயகனும் கொஞ்சகாலத்திற்குப் பிறகு அவளை அலக்ஷியஞ்செய்து விடுவான். அவள்வயிற்றிற்பிறக்கும் பிள்ளைகளும், இழிகுலத்தவராவார்கள். அவளிறந்தபிறகும், ரௌரவாதி நரகத்திலே விழந்து வருந்துவாள். ஆதலால் இதுகளை நன்றாக யோசித்து நடவடிக்கை.

ககக

அடுத்தமனை தொறுத்திரிவான் சணவனுக்கு முன்னுண்பா

ளடகக மில்லான்

கசித்தபெழி டேசிடொவா சிறுசகைதீத வெளிகளைக்

கலந்து வாழ்சல்

எடுத்தவிடைக கொடியரே தண்டலையா ரேயெலாக்கு

மினபமாகக்

குடித்தனமே செயலெண்டி பிடாரிதனைப் பெண்டுவைத்

துக் கொண்ட தாமே.

(இ-ள்.) கிருக்கரத்திற்கொண்ட விடபக்கொடியையுடையவரே! தண்டலையென்னுக் தீவய ள்தலத்தில் வீற்றிருந்தருள்பவரே! தன்வீட்டில் அடக்கத்தொடியாமல் (யதேதச்சையாய்) அயல்விடுகளுக்குப் போக்குவரத்தாய்த திரிந்துகொண்டிருப்பவளும்; கணவன் புசிப்பதற்கு முன்னமே சாப்பிடுகின்றவளும் கணவன்

சொல்லுக்கடங்கி நடவாதவனும், கொடுவார்த்தைகளை யே பேசுகின்றவனும், கணவனுக்குத் தெரியாபல் பணஞ்சேர்க்க முயல்பவனும் ஆகிய இக்குணங்களை புடையவளை ஒருவன்சேர்ந் தில்வாழ்க்கை செய்வ தெத்தன்மையதெனில், உறவினர், யாசகர் முதலிய யாவரும் சந்தோஷமாகும்படி பற்பலவுதவிகள் செய்வ தற்காகவே குடித்தனஞ் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்த ஒருவன் ஊர்காக்கும் பிடாரியைப் பெண்சா தியாக வமைத்துக்கொண்டதற்கு ஒப்பாகும். ககஉ

என்பொருளென் பொருளென்று சீவன்விடு மனமேயொன் றியம்பக் கேளாய்

உன்பொருளா னுலதன்மே லுன்னாமம் வரைந்துளதோ

வுன்ற னேடும்

முன்பிறந்து வளர்ந்ததுகொ லினியுனைவிட்ட கலாதோ

முதிர்ந்து நீதான்

பின்பிறக்கும் போததுவுக்கூடவிறந் திடுகுகொல்லோ

பேச வாயே.

(இ-ள்.) (இவ்வுலகத்திற் றேமய நிலையிள்ளாப்பொருள்களை நிலைபுடையனவாக மதித்து) என்பொருள், என்பொருள் என்று சொல்லிக்கொண்டே யிருந்து (முடிவி லப்பொருளுக்கும் உனக்கும் யாதொரு சம்பந்தமு மில்லாமலே) இறந்து போகின்ற மனமே, நான் ஒருசங்கதி சொல்லுகிறேன். அதைக்கேட்பாயாக, அப்பொருள்கள் உனக்குரிய பொருளாகில் அப்பொருள்களின்மேல் உனதுபெயர் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ? நீ பிறக்கும்பொழுது உனனோடுகூடப் பிறந்து வளர்ந்ததோ? இனி ஒருக்காலத்திலும் உன்னைவிட்டு

நீங்கா திருக்குமோ? கீ வயது தளர்ந் திருக்கும்பொ
முது, அப்பொருளும் உன்னோடுகூட விற்றதுவிடுமோ?
கீ ஆராய்ந்துசொல்வாய். ககநூ

ஓர்விதவான் நடராஜமூர்த்தி சந்திரியில் நின்று
அற்பர்கள்மீது கவிபாடி ஜீவியாதபடி
திருவருள் புரிய வேண்டு
மென்று பாடியது.

வாருகீ ராரென்ன வித்துவா நென்னலும்
மதிமோசம் வந்த தென்றே
வாய்குளறி மெய்யெலா நடுநடுகு குற்றபின்
வந்தகாரியமே டெ, னச்
சீருலா வியகாம தேனுவே தாருவே
சிந்தாம ணிக்கு சிகீர
செப்பு வச னத்தரிச் சந்தரனே யென்னலுஞ்
சினந்திருகணுஞ்சி வந்து
ஆரைநீ மாடுகன் மரமென றுறைத்ததும்
லாதரிச் சந்தர நென்றே
அடாதசொற் சொற்றின யார்க்கடிமை யாயினும்
யார்கையிற் பெண்டை விற்றோம்
தீருமோ விந்தவசை யென்றொன்றும் மீயாத
தீயரைப் பாடா சருள்
திருமன்று ணடுகின்று நடமொன்று புரிகின்ற
தென்றில்லை நடரா ஜனே.

(இ-ள்.) தென்திசைகண்ணதாகிய திருத்தில்லைப்
பதியிலே அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தி னடுவிழ்ந்து
திருநடனம் செய்கின்ற நடராஜப்பெருமானே, தன்னி
டத்திற்குவந்த வித்துவானைப் பார்த்து வாரும் நீர்

யாரென்றுகேட்க. வித்வானென்று பதில் சொன்ன
 மாத்திரத்தில் ஒ ஓ, மதிமோசம வந்தது என்றுதேக
 நடுங்கி வாய்ச்சொற்களும் தடுமாறி, என்னிடத்திற்கு
 என்னகாரியமாக வந்தீரென்று கேட்க, அக்கவிஞன்
 அவனைப்பார்த்து (இல்லையென்முறற் கொடுக்குந்தன்
 மாயில்) சிறப்பமைந்த காமதேனுவே கற்பகவிரூட்
 சமே, சிந்தாமணியே, (உண்மையைப்பேசுவதில்) அரிச்
 சந்திரனையொத்தவனே என்று புகழ்ந்து ஒரு கவிபாட
 வும், அதைக்கேட்டு இரண்டு கண்களுள் செவக்கக்
 கோபித்து, அவனைப்பார்த்து நீர் ஆர்க:ணுப்? என்னை
 மாடென்றும், மரமென்றும், கல்லென்றும், சொன்னது
 மல்லாமல், அரிச்சந்திரனுக் கொப்பானவனென்கிற
 தகாதவார்த்தையையும் சொன்னீர் நாம் அவனைப்
 போல் யாரிடத்திலடிமைப்பட்டோம் யாரிடத்திற் பெ
 ண்சாதியைக் கொண்டுபோய் விற்றோம், இப்போது நீர்
 சொல்லிய பழிச்சொற்கள் நீங்கத் தக்கதாகுமோ
 என்று கரேமாகப்பேசி ஒருகாசளவுக் கொடாத துன்
 மார்க்கர்களின்மேல் யாதொரு பாட்டையும் பாடாமல்
 ஜீவிக்ஞும்படித் திருவருள் புரிவாயாக. கசச

கந்தாக வக்க மணிகீறு சைவமிந் கானீலமந்
 சிந்தா வமுதினுந் தீந்திரு வாசகஞ் செய்யாமறை
 உத்தாதி யில்லர னன்ப ரவரடி யாருமதி
 சிந்தா மணியு நனிவாழி யென்றுஞ் சிறப்பினரோ.

விவேகசிந்தாமணி மூலமும் - உரையும்.

இரண்டாம் பாகம்.

முற்றிற்று.